

Europeiska unionens officiella tidning

L 180

Svensk utgåva

Lagstiftning

femtiotredje årgången

15 juli 2010

Innehållsförteckning

I Lagstiftningsakter

DIREKTIV

- ★ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/41/EU av den 7 juli 2010 om tillämpning av principen om likabehandling av kvinnor och män som är egenföretagare och om upphävande av rådets direktiv 86/613/EEG 1

II Icke-lagstiftningsakter

FÖRORDNINGAR

- ★ Rådets förordning (EU, Euratom) nr 617/2010 av den 24 juni 2010 om anmälan till kommissionen av projekt för investeringar i energiinfrastruktur inom Europeiska unionen och om upphävande av förordning (EG) nr 736/96 7

Kommissionens förordning (EU) nr 618/2010 av den 14 juli 2010 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 15

Kommissionens förordning (EU) nr 619/2010 av den 14 juli 2010 om ändring av de representativa priser och tilläggsbelopp för import av vissa sockerprodukter som fastställs genom förordning (EG) nr 877/2009 för regleringsåret 2009/10 17

Pris: 3 EUR

(forts. på nästa sida)

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

Kommissionens förordning (EU) nr 620/2010 av den 14 juli 2010 om utfärdande av importlicenser för ansökningar som lämnades in under de sju första dagarna av juli 2010 inom ramen för de tullkvoter för fjäderfäkött som öppnades genom förordning (EG) nr 616/2007.....	19
--	----

BESLUT

2010/391/EU:

★ Kommissionens beslut av den 8 juli 2010 om ändring av bilagorna till beslut 93/52/EEG vad gäller erkännandet av att Litauen och regionen Molise i Italien är officiellt fria från brucellos (<i>B. melitensis</i>) och om ändring av bilagorna till beslut 2003/467/EG vad gäller fastställandet av att vissa administrativa regioner i Italien är officiellt fria från bovin tuberkulos, bovin brucellos och enzootisk bovin leukos [delgivet med nr K(2010) 4592] ⁽¹⁾	21
--	----

2010/392/EU:

★ Kommissionens beslut av den 14 juli 2010 om avslutande av antidumpningsförfarandet beträffande import av vissa fästanordningar av rostfritt stål och delar därav med ursprung i Indien och Malaysia	26
---	----

2010/393/EU:

★ Kommissionens beslut av den 14 juli 2010 om avslutande av antisubventionsförfarandet beträffande import av vissa fästanordningar av rostfritt stål och delar därav med ursprung i Indien och Malaysia	28
---	----

IV Akter som antagits före den 1 december 2009 enligt EG-fördraget, EU-fördraget och Euratomfördraget

2010/394/EG:

★ Kommissionens beslut av den 20 maj 2008 om statligt stöd C 57/06 (ex NN 56/06, ex N 451/06) rörande delstaten Hessens finansiering av Hessische Staatsweingüter [delgivet med nr K(2008) 1626] ⁽¹⁾	30
---	----

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

I

(Lagstiftningsakter)

DIREKTIV

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2010/41/EU

av den 7 juli 2010

om tillämpning av principen om likabehandling av kvinnor och män som är egenföretagare och om upphävande av rådets direktiv 86/613/EEG

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 157.3,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téns yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

(1) Enligt rådets direktiv 86/613/EEG av den 11 december 1986 om tillämpningen av principen om likabehandling av kvinnor och män med egen rörelse, bland annat jordbruk, samt om skydd för kvinnor med egen rörelse under havandeskap och moderskap ⁽³⁾ ska principen om likabehandling av kvinnor och män som är egenföretagare eller medhjälpare vid utövandet av sådan verksamhet säkerställas i medlemsstaterna. När det gäller egenföretagare och makar till egenföretagare har direktiv 86/613/EEG inte varit särskilt effektivt och dess tillämpningsområde behöver ses över, eftersom könsdiskriminering och trakasserier också förekommer på andra områden än inom lönearbetet. För tydlighetens skull bör direktiv 86/613/EEG ersättas med det här direktivet.

⁽¹⁾ EUT C 228, 22.9.2009, s. 107.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 6 maj 2009 (ännu ej offentliggjord i EUT), rådets ståndpunkt vid första behandlingen av den 8 mars 2010 (EUT C 123 E, 12.5.2010, s. 5). Europaparlamentets ståndpunkt av den 18 maj 2010.

⁽³⁾ EGT L 359, 19.12.1986, s. 56.

(2) I sitt meddelande av den 1 mars 2006 *En färdplan för jämställdhet* anger kommissionen att den vill försöka förbättra samhällsstyrningen för jämställdhet genom att se över den gällande jämställdhetslagstiftning i unionen som inte omfattas av 2005 års omarbetning i syfte att vid behov uppdatera, modernisera och omarbete den. Direktiv 86/613/EEG omfattades inte av omarbetningen.

(3) I sina slutsatser av den 5 och 6 december 2007 om god balans mellan kvinnors och mäns roller vad avser arbete, tillväxt och social sammanhållning uppmanade rådet kommissionen att överväga behovet av att se över direktiv 86/613/EEG för att säkerställa att rättigheterna vid föräldraskap för egenföretagare och deras medhjälpande makar tillgodoses.

(4) Europaparlamentet har upprepade gånger uppmanat kommissionen att se över direktiv 86/613/EEG särskilt för att öka skyddet för kvinnor som är egenföretagare under havandeskap och moderskap och förbättra situationen för makar till egenföretagare.

(5) Europaparlamentet har redan klargjort sin ståndpunkt i dessa frågor i sin resolution av den 21 februari 1997 om situationen för medhjälpande makor och makar till egna företagare ⁽⁴⁾.

(6) I sitt meddelande av den 2 juli 2008 *En förnyad social agenda: Möjligheter, tillgång och solidaritet i framtidens Europa* har kommissionen bekräftat behovet av att vidta åtgärder mot den bristande jämställdheten inom entreprenörskap och förbättra möjligheterna att förena privatliv och yrkesliv.

⁽⁴⁾ EGT C 85, 17.3.1997, s. 186.

- (7) Det finns redan ett antal rättsakter om tillämpning av principen om likabehandling som även omfattar egenföretagare, särskilt rådets direktiv 79/7/EEG av den 19 december 1978 om successivt genomförande av principen om likabehandling av kvinnor och män i arbetslivet i fråga om social trygghet⁽¹⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/54/EG av den 5 juli 2006 om genomförandet av principen om lika möjligheter och likabehandling av kvinnor och män i arbetslivet⁽²⁾. Det här direktivet bör därför inte vara tillämpligt på de områden som redan omfattas av andra direktiv.
- (8) Detta direktiv påverkar inte medlemsstaternas behörighet att organisera sina system för socialt skydd. Medlemsstaternas exklusiva behörighet att organisera sina system för socialt skydd inbegriper bland annat beslut om inrättande, finansiering och förvaltning av sådana system och därtill hörande institutioner samt innehållet i och utlämnandet av förmåner, bidragsnivån och villkor för tillgång.
- (9) Detta direktiv bör tillämpas på egenföretagare och deras makar eller, om och i den utsträckning de erkänns i nationell lagstiftning, deras livspartner, om dessa regelmässigt deltar i företagets verksamhet på de villkor som fastställts i nationell lag. För att förbättra situationen för dessa makar och, om och i den utsträckning de erkänns i nationell lagstiftning, för livspartner till egenföretagare, bör deras arbete erkännas.
- (10) Det här direktivet bör inte tillämpas på områden som omfattas av andra direktiv om tillämpning av principen om likabehandling av kvinnor och män, framför allt rådets direktiv 2004/113/EG av den 13 december 2004 om genomförande av principen om likabehandling av kvinnor och män när det gäller tillgång till och tillhandahållande av varor och tjänster⁽³⁾. Bland annat artikel 5 i direktiv 2004/113/EG om försäkringar och därmed sammanhängande finansiella tjänster förblir tillämplig.
- (11) För att förhindra könsdiskriminering bör detta direktiv tillämpas på såväl direkt som indirekt diskriminering. Trakasserier och sexuella trakasserier bör betraktas som diskriminering och bör därför förbjudas.
- (12) Detta direktiv bör inte påverka de rättigheter och skyldigheter avseende äktenskaplig status eller familjestatus som fastställs i nationell lagstiftning.
- (13) Principen om likabehandling bör omfatta förhållanden mellan egenföretagare och tredje parter inom tillämpningsområdet för detta direktiv, men inte förhållanden mellan egenföretagaren och hans eller hennes make eller livspartner.
- (14) När det gäller egenföretagande betyder principen om likabehandling att det inte får förekomma någon könsdiskriminering, till exempel när det gäller att starta, utrusta eller utöka en affärsverksamhet eller starta eller utöka någon annan form av verksamhet som egenföretagare.
- (15) Enligt artikel 157.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt får medlemsstaterna behålla eller besluta om åtgärder som rör särskilda förmåner för att göra det lättare för det underrepresenterade könet att bedriva verksamhet som egenföretagare eller för att förebygga eller kompensera nackdelar i yrkeskarriären. I princip bör åtgärder såsom positiv särbehandling som syftar till att jämställdhet införs i praktiken inte anses bryta mot den rättsliga principen om likabehandling av kvinnor och män.
- (16) Det är nödvändigt att säkerställa att villkoren för att bilda ett bolag mellan makar eller, om och i den utsträckning de erkänns i nationell lagstiftning, livspartner inte är mer restriktiva än villkoren för att bilda ett bolag mellan andra personer.
- (17) Med avseende på deras deltagande i familjeföretagets verksamhet bör också makar och, om och i den utsträckning de erkänns i nationell lagstiftning, livspartner till egenföretagare vara berättigade att komma i åtnjutande av socialt skydd om egenföretagaren har tillgång till ett system för socialt skydd. Medlemsstaterna bör åläggas att vidta nödvändiga åtgärder för att organisera detta sociala skydd i enlighet med nationell lagstiftning. Särskilt är det upp till medlemsstaterna att besluta om detta sociala skydd bör genomföras på obligatorisk eller frivillig grund. Medlemsstaterna kan föreskriva att detta sociala skydd kan stå i proportion till deltagandet i egenföretagarens verksamhet och/eller till avgiftsnivån.
- (18) Den ekonomiska och fysiska utsattheten för gravida egenföretagare och gravida makar och, om och i den utsträckning de erkänns i nationell lagstiftning, gravida livspartner till egenföretagare gör det nödvändigt för dem att få rätt till förmåner vid graviditet och moderskap. Medlemsstaterna bibehåller sina befogenheter att organisera sådana förmåner, inklusive att fastställa avgiftsnivåerna och bestämma förmåner och utbetalningar, förutsatt att minimikraven i detta direktiv följs. Särskilt kan de fastställa under vilken period före och/eller efter nedkomsten som rätten till förmåner vid graviditet och moderskap ska beviljas.

⁽¹⁾ EGT L 6, 10.1.1979, s. 24

⁽²⁾ EUT L 204, 26.7.2006, s. 23.

⁽³⁾ EUT L 373, 21.12.2004, s. 37.

- (19) Kvinnor som är egenföretagare och kvinnor som är makar till egenföretagare eller, om och i den utsträckning de erkänns i nationell lagstiftning, kvinnor som är livspartner till egenföretagare, ska beviljas förmåner vid graviditet och moderskap under lika lång tid som mammaledigheten för anställda som för tillfället gäller på unionsnivå. Om längden på mammaledigheten ändras på unionsnivå bör kommissionen i en rapport till Europaparlamentet och rådet bedöma om längden på den period under vilken förmåner vid graviditet och moderskap beviljas kvinnor som är egenföretagare och kvinnor som är makar eller livspartner till egenföretagare, som avses i artikel 2, också bör ändras.
- (20) I syfte att beakta de specifika dragen i egenföretagares verksamhet bör kvinnor som är egenföretagare och kvinnor som är makar eller, om och i den utsträckning de erkänns i nationell lagstiftning, kvinnor som är livspartner till egenföretagare ges tillgång till eventuella befintliga tjänster som tillhandahåller en tillfällig ersättare så att det blir möjligt för dem att göra avbrott i sin yrkesverksamhet vid graviditet eller moderskap eller till eventuella befintliga nationella sociala tjänster. Tillgång till sådana tjänster kan utgöra ett alternativ till eller en del av ersättningen vid graviditet och moderskap.
- (21) Personer som har utsatts för könsdiskriminering bör tillförsäkras ett lämpligt rättsligt skydd. För ett effektivare skydd bör föreningar, organisationer och andra juridiska personer ges befogenhet att, på det sätt medlemsstaterna bestämmer, engagera sig antingen på den utsatta personens vägnar eller för att stödja personen, utan att detta påverkar tillämpningen av de nationella regler som rör ombud och försvar vid domstol.
- (22) Skyddet av egenföretagare, makar till egenföretagare och, om och i den utsträckning de erkänns i nationell lagstiftning, livspartner till egenföretagare mot könsdiskriminering bör stärkas genom att det i varje medlemsstat inrättas ett eller flera organ med behörighet att analysera problemen, undersöka tänkbara lösningar och ge praktiskt stöd till personer som utsatts för diskriminering. Dessa organ kan vara desamma som de som på nationell nivå har till uppgift att genomföra principen om likabehandling.
- (23) I detta direktiv fastställs minimikrav, vilket ger medlemsstaterna möjlighet att behålla eller införa mer förmånliga bestämmelser.
- (24) Eftersom målet för den föreslagna åtgärden, nämligen att säkra en enhetlig och hög nivå på skyddet mot diskriminering i alla medlemsstater, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, och bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europe-

iska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

1. Detta direktiv fastställer en ram för genomförande i medlemsstaterna av principen om likabehandling av kvinnor och män som är egenföretagare eller medhjälpare vid utövandet av sådan verksamhet på de områden som inte omfattas av direktiven 2006/54/EG och 79/7/EEG.

2. Genomförandet av principen om likabehandling av kvinnor och män när det gäller tillgång till och tillhandahållande av varor och tjänster ska även fortsättningsvis omfattas av direktiv 2004/113/EG.

Artikel 2

Tillämpningsområde

Detta direktiv omfattar:

- a) egenföretagare, nämligen alla personer som utför förvärvsarbete för egen räkning i enlighet med de villkor som fastställs i nationell lagstiftning,
- b) egenföretagares makar eller, om och i den utsträckning de erkänns i nationell lagstiftning, livspartner till egenföretagare som inte är anställda eller delägare och som i enlighet med villkoren i nationell lagstiftning regelmässigt deltar i egenföretagarens verksamhet och utför samma arbetsuppgifter eller är medhjälpare.

Artikel 3

Definitioner

I detta direktiv gäller följande definitioner:

- a) *direkt diskriminering*: när en person på grund av kön behandlas mindre förmånligt än en annan person behandlas, har behandlats eller skulle ha behandlats i en jämförbar situation,
- b) *indirekt diskriminering*: när en skenbart neutral bestämmelse eller ett skenbart neutralt kriterium eller förfaringssätt särskilt missgynnar personer av ett visst kön jämfört med personer av det andra könet, om inte bestämmelsen, kriteriet eller förfaringssättet objektivt kan motiveras av ett berättigat mål och medlen för att uppnå detta mål är lämpliga och nödvändiga,

- c) *trakasserier*: när ett oönskat beteende som har samband med en persons kön förekommer och syftar till eller leder till att en persons värdighet kränks och att en hotfull, fientlig, förnedrande, förödmjukande eller kränkande stämning skapas,
- d) *sexuella trakasserier*: när någon form av oönskat verbalt, icke-verbalt eller fysiskt beteende av sexuell natur förekommer som syftar till eller leder till att en persons värdighet kränks, särskilt när en hotfull, fientlig, förnedrande, förödmjukande eller kränkande stämning skapas.

Artikel 4

Principen om likabehandling

1. Principen om likabehandling betyder att det inte får förekomma någon som helst könsdiskriminering inom de offentliga eller privata sektorerna, vare sig direkt eller indirekt, till exempel när det gäller upprättande, utrustning eller utökning av affärsverksamhet eller startande eller utökning av någon annan form av verksamhet som egenföretagare.
2. På de områden som omfattas av punkt 1 ska trakasserier och sexuella trakasserier anses vara könsdiskriminering och ska därför förbjudas. Det förhållandet att en person avvisar eller låter bli att reagera mot ett sådant beteende får inte ligga till grund för ett beslut som gäller denna person.
3. På de områden som omfattas av punkt 1 ska en instruktion att diskriminera personer på grund av kön anses utgöra diskriminering.

Artikel 5

Positiv särbehandling

Medlemsstaterna får behålla eller besluta om åtgärder enligt artikel 157.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt i syfte att i praktiken säkerställa full jämställdhet mellan kvinnor och män i arbetslivet, till exempel åtgärder som främjar initiativ till förmån för kvinnors egenföretagande.

Artikel 6

Bildande av bolag

Utan att det påverkar de särskilda villkor för tillgång till vissa aktiviteter som gäller på samma sätt för bägge könen ska medlemsstaterna vidta de åtgärder som behövs för att säkerställa att villkoren för att bilda ett bolag mellan makar eller, om och i den utsträckning de erkänns i nationell lagstiftning, mellan livspartner inte är mer restriktiva än villkoren för att bilda ett bolag mellan andra personer.

Artikel 7

Socialt skydd

1. När ett system för socialt skydd för egenföretagare finns i en medlemsstat, ska den medlemsstaten vidta nödvändiga åtgär-

der för att se till att makar och livspartner enligt artikel 2 b kan åtnjuta ett socialt skydd i enlighet med nationell lagstiftning.

2. Medlemsstaterna får besluta om det sociala skydd som avses i punkt 1 ska genomföras på obligatorisk eller frivillig grund.

Artikel 8

Förmåner vid graviditet och moderskap

1. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att se till att kvinnor som är egenföretagare och kvinnor som är makar och livspartner enligt artikel 2, i enlighet med nationell lagstiftning, kan beviljas en tillräcklig ersättning vid graviditet och moderskap så att det är möjligt för dem att göra avbrott i sin yrkesverksamhet för graviditet eller moderskap under minst 14 veckor.
2. Medlemsstaterna får besluta om den ersättning vid graviditet och moderskap som avses i punkt 1 ska beviljas på obligatorisk eller frivillig grund.
3. Den ersättning som avses i punkt 1 ska anses vara tillräcklig om den garanterar en inkomst som åtminstone motsvarar
 - a) den ersättning som den berörda personen skulle få ut vid ett avbrott i verksamheten som grundar sig på hennes hälsotillstånd och/eller
 - b) den genomsnittliga förlusten av inkomst eller vinst i förhållande till en jämförbar föregående period med förbehåll för eventuella gränobelopp i enlighet med nationell lagstiftning och/eller
 - c) någon annan familjerelaterad ersättning som fastställs i nationell lagstiftning, med förbehåll för eventuella gränobelopp i enlighet med nationell lagstiftning.

4. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att se till att kvinnor som är egenföretagare och kvinnor som är makar och livspartner enligt artikel 2 får tillgång till tjänster som tillhandahåller en tillfällig ersättare eller till befintliga nationella sociala tjänster. Medlemsstaterna får införa bestämmelser om att tillgång till dessa tjänster utgör ett alternativ till eller en del av den ersättning som avses i punkt 1 i den här artikeln.

Artikel 9

Tillvaratagande av rättigheter

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att alla som anser sig ha lidit förlust eller skada på grund av att principen om likabehandling inte har tillämpats på dem har tillgång till rättsliga eller administrativa förfaranden, inklusive förlikningsförfaranden när medlemsstaten anser detta lämpligt, för att säkerställa efterlevnaden av skyldigheterna enligt detta direktiv, även efter det att den situation i vilken diskrimineringen uppges ha förekommit har upphört.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att föreningar, organisationer eller andra rättsliga enheter som i enlighet med de kriterier som fastställs i deras nationella lagstiftning har ett berättigat intresse av att säkerställa att detta direktiv efterlevs får, på den klagande personens vägnar eller för att stödja denne, med hans eller hennes tillstånd, engagera sig i de rättsliga och/eller administrativa förfaranden som finns för att säkerställa efterlevnaden av skyldigheterna enligt detta direktiv.

3. Punkterna 1 och 2 ska inte påverka tillämpningen av nationella regler om tidsfrister för att väcka talan med avseende på principen om likabehandling.

Artikel 10

Kompensation eller gottgörelse

Medlemsstaterna ska i sina nationella rättsordningar införa nödvändiga bestämmelser för att säkerställa en verklig och ändamålsenlig kompensation eller gottgörelse, enligt vad medlemsstaterna bestämmer, för den förlust eller skada som lidits av den person som drabbats av könsdiskriminering, på ett sätt som är avskräckande och står i proportion till den skada som lidits. Sådan kompensation eller gottgörelse får inte begränsas av en i förväg fastställd övre gräns.

Artikel 11

Jämställdhetsorgan

1. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att det eller de organ som utsetts i enlighet med artikel 20 i direktiv 2006/54/EG också har behörighet för främjande, analys och övervakning av samt stöd för likabehandling av alla de personer som omfattas av det här direktivet, utan könsdiskriminering.

2. Medlemsstaterna ska se till att uppgifterna för de organ som avses i punkt 1 omfattar följande:

- a) Att på ett oberoende sätt bistå personer som utsatts för diskriminering som driver klagomål om diskriminering, utan att det påverkar rättigheterna för de personer som har blivit diskriminerade eller för föreningar, organisationer eller andra juridiska personer som avses i artikel 9.2.
- b) Att genomföra oberoende undersökningar om diskriminering.
- c) Att offentliggöra oberoende rapporter om och lämna rekommendationer i frågor som rör sådan diskriminering.
- d) Att på lämplig nivå utbyta tillgänglig information med motsvarande organ på europeisk nivå, exempelvis med Europeiska jämställdhetsinstitutet.

Artikel 12

Jämställdhetsintegrering

Medlemsstaterna ska aktivt ta hänsyn till målet att uppnå jämställdhet mellan kvinnor och män när de utarbetar och genomför lagar och andra författningar samt politiska beslut eller riktlinjer och verksamhet på de områden som avses i detta direktiv.

Artikel 13

Spridning av information

Medlemsstaterna ska se till att på lämpligt sätt på hela sitt territorium informera berörda personer om de bestämmelser som antas enligt detta direktiv och om relevanta bestämmelser som redan gäller.

Artikel 14

Skyddsnivå

Medlemsstaterna får införa eller behålla bestämmelser som är mer fördelaktiga när det gäller att upprätthålla principen om likabehandling mellan kvinnor och män än de som anges i detta direktiv.

Genomförandet av detta direktiv får under inga omständigheter utgöra skäl för att inskränka det skydd mot diskriminering som redan finns i medlemsstaterna på de områden som omfattas av detta direktiv.

Artikel 15

Rapporter

1. Medlemsstaterna ska senast den 5 augusti 2015 till kommissionen lämna all tillgänglig information om tillämpningen av detta direktiv.

Kommissionen ska utarbeta en sammanfattande rapport som ska läggas fram för Europaparlamentet och rådet senast den 5 augusti 2016. I den rapporten bör det tas hänsyn till eventuella ändringar av lagstiftningen om längden på anställdas mammaledighet. Vid behov ska rapporten åtföljas av förslag till ändringar av detta direktiv.

2. Kommissionen ska i sin rapport ta hänsyn till synpunkter från berörda intressenter.

Artikel 16

Genomförande

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 5 augusti 2012. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Om särskilda svårigheter motiverar det får medlemsstaterna vid behov ges ytterligare en period på två år till och med den 5 augusti 2014 för att uppfylla artikel 7 och för att uppfylla artikel 8 när det gäller kvinnor som är makar och livspartner som avses i artikel 2 b.

3. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 17

Upphävande

Direktiv 86/613/EEG ska upphävas, med verkan från den 5 augusti 2012.

Hänvisningar till det upphävda direktivet ska anses som hänvisningar till det här direktivet.

Artikel 18

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 19

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 7 juli 2010.

På Europaparlamentets vägnar

J. BUZEK

Ordförande

På rådets vägnar

O. CHASTEL

Ordförande

II

(Icke-lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

RÅDETS FÖRORDNING (EU, EURATOM) nr 617/2010

av den 24 juni 2010

om anmälan till kommissionen av projekt för investeringar i energiinfrastruktur inom Europeiska unionen och om upphävande av förordning (EG) nr 736/96

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 337,

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska
atomenergigemenskapen, särskilt artikel 187,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

- (1) Att skapa en övergripande bild av hur investeringarna i unionens energiinfrastruktur utvecklas är avgörande för att kommissionen ska kunna utföra sina uppgifter på energiområdet. Tillgång till regelbundna, aktuella uppgifter och regelbunden, aktuell information bör ge kommissionen möjlighet att göra nödvändiga jämförelser och bedömningar och att föreslå de åtgärder som behövs på grundval av korrekta siffror och analyser, exempelvis avseende den framtida jämvikten mellan tillgång och efterfrågan på energi.
- (2) Under senare år har situationen på energiområdet inom och utanför unionen förändrats radikalt och investeringar i energiinfrastruktur är därför avgörande för att trygga unionens energiförsörjning, för att den inre marknaden ska fungera och för att den övergång till ett koldioxid-snålt energisystem som unionen har påbörjat ska kunna genomföras.
- (3) Den nya situationen på energiområdet kräver stora investeringar i alla typer av infrastruktur i alla energisektorer,

men också utveckling av nya typer av infrastruktur och spridning av ny teknik på marknaden. Liberaliseringen av energisektorn och den fortsatta integreringen av den inre marknaden ger de ekonomiska aktörerna en mer framträdande roll när det gäller investeringar. Samtidigt kommer nya politiska krav, t.ex. mål i fråga om bränsleblandning, att förändra medlemsstaternas politik när det gäller att främja ny och/eller modernare energiinfrastruktur.

- (4) I detta sammanhang bör investeringarna i unionens energiinfrastruktur beaktas i högre grad, inte minst om man vill kunna förutse problem, främja bästa praxis och införa större öppenhet och insyn i fråga om den framtida utvecklingen av unionens energisystem.
- (5) Därför bör kommissionen, och särskilt dess observationsgrupp för energimarknaden, ha tillgång till korrekta uppgifter och korrekt information om investeringsprojekt, inbegripet projekt för avveckling, för de viktigaste delarna av unionens energisystem.
- (6) Uppgifter och information om den förväntade utvecklingen av produktions-, överförings- och lagringskapacitet och om projekt inom olika energisektorer är av intresse för unionen och av vikt för framtida investeringar. Det är därför nödvändigt att se till att kommissionen underrättas om investeringsprojekt där arbetet med uppförande eller avveckling redan har inletts eller för vilka ett slutgiltigt investeringsbeslut har tagits.
- (7) Enligt artiklarna 41 och 42 i Euratomfördraget är företag skyldiga att anmäla sina investeringsprojekt. Sådan information måste särskilt kompletteras med regelbunden rapportering om genomförandet av investeringsprojekt. Denna kompletterande rapportering påverkar inte tillämpningen av artiklarna 41–44 i Euratomfördraget.

- (8) För att ge kommissionen en samstämmig bild av den framtida utvecklingen av unionens energisystem som helhet behövs harmoniserade rapporteringsregler för investeringsprojekt, grundade på uppdaterade kategorier för de officiella uppgifter och den information som medlemsstaterna ska översända.
- (9) I detta syfte bör medlemsstaterna underrätta kommissionen om uppgifter och information om investeringsprojekt avseende energiinfrastruktur som rör produktion, lagring och transport av olja, naturgas, el, inklusive el producerad från förnybara energikällor, och biobränslen eller avskiljning och lagring av koldioxid och som planeras eller håller på att genomföras inom deras territorium, inklusive när det gäller sammankoppling med tredjeländer. De berörda företagen bör vara skyldiga att underrätta medlemsstaten om dessa uppgifter och denna information.
- (10) Med tanke på tidsaspekterna för investeringsprojekt inom energisektorn bör rapportering vartannat år vara tillräcklig.
- (11) I syfte att undvika oproportionella administrativa bördor och för att minimera kostnaderna för medlemsstaterna och företagen, inte minst små och medelstora företag, bör denna förordning ge möjlighet att undanta medlemsstater och företag från rapporteringsskyldigheten om jämförbar information redan delges kommissionen enligt unionsrättsakter som är specifika för energisektorn, som antas av unionens institutioner, som syftar till att uppnå målen att skapa konkurrenskraftiga energimarknader i unionen och att göra unionens energisystem hållbart och att trygga energiförsörjningen i unionen. All eventuell överlappning i fråga om den rapporteringsskyldighet som anges i det tredje paketet om den inre marknaden för el och naturgas bör därför undvikas.
- (12) För att underlätta uppgiftsbehandlingen samt för att för enkla och säkerställa anmälan av uppgifterna bör kommissionen, och särskilt dess observationsgrupp för energimarknaden, ha möjlighet att vidta alla lämpliga åtgärder i detta syfte, i synnerhet användning av integrerade it-redskap och it-förfaranden.
- (13) Skyddet av enskilda personer med avseende på medlemsstaternas behandling av personuppgifter regleras av Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG⁽¹⁾ och skyddet av enskilda personer med avseende på kommissionens behandling av personuppgifter regleras av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001⁽²⁾. Denna förordning påverkar inte de bestämmelserna.
- (14) Medlemsstaterna, eller de enheter som de delegerat uppgiften till, och kommissionen ska behandla kommersiellt känsliga uppgifter och kommersiellt känslig information konfidentiellt. Därför bör medlemsstaterna eller de enheter som de delegerat uppgiften till, med undantag för uppgifter och information rörande gränsöverskridande överföringsprojekt, sammanställa sådana uppgifter och sådan information på nationell nivå innan de överlämnas till kommissionen. Vid behov ska kommissionen sammanställa uppgifterna i ytterligare steg så att inga detaljer om enskilda företag och anläggningar avslöjas eller indirekt kan härledas.
- (15) Kommissionen, och i synnerhet dess observationsgrupp för energimarknaden, bör regelbundet tillhandahålla en sektorsövergripande analys av den strukturella utvecklingen av och framtidsutsikterna för unionens energisystem och i förekommande fall en mer detaljerad analys av vissa aspekter av detta energisystem. Denna analys bör särskilt bidra till att identifiera eventuella luckor i infrastruktur och investeringar, i syfte att uppnå jämvikt mellan tillgång och efterfrågan på energi. Analysen bör även utgöra ett bidrag till en diskussion om energiinfrastruktur på unionsnivå och bör därför vidarebefordras till Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och göras tillgänglig för berörda parter.
- (16) Kommissionen kan bistås av experter från medlemsstaterna eller andra kvalificerade experter i syfte att utveckla ett gemensamt sätt att se på potentiella infrastrukturluckor och därmed förknippade risker och främja öppenhet och insyn i fråga om framtida utveckling.
- (17) De tekniska åtgärder som krävs för genomförandet av denna förordning bör, efter samråd med experter från medlemsstaterna, antas av kommissionen, varvid man i möjligaste mån bör bygga vidare på den utformning av anmälan som användes enligt kommissionens förordning (EG) nr 2386/96⁽³⁾ som tillämpar rådets förordning (EG) nr 736/96 av den 22 april 1996 om anmälan till kommissionen av investeringsprojekt av intresse för gemenskapen inom petroleum-, naturgas- och elektricitetssektorerna⁽⁴⁾.
- (18) Med tanke på omfattningen av de ändringar som krävs för att anpassa förordning (EG) nr 736/96 till dagens energiproblem, och av tydlighetsskäl, bör den förordningen upphävas och ersättas med en ny förordning.

⁽¹⁾ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ EGT L 8, 12.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 326, 17.12.1996, s. 13.

⁽⁴⁾ EGT L 102, 25.4.1996, s. 1.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. Genom denna förordning inrättas gemensamma ramar för anmälan till kommissionen av uppgifter och information om projekt för investeringar i energiinfrastruktur inom sektorerna för olja, naturgas, el, däribland el från förnybara källor, och biobränsle och om investeringsprojekt som avser avskiljning och lagring av koldioxid som produceras i dessa sektorer.

2. Denna förordning ska vara tillämplig på investeringsprojekt av de typer som förtecknas i bilagan, där arbetet med uppförande eller avveckling redan har inletts eller för vilka ett slutgiltigt investeringsbeslut har tagits.

Medlemsstaterna får dessutom lämna in eventuella uppskattade uppgifter eller preliminär information om investeringsprojekt av de typer som anges i bilagan där arbetet med uppförande enligt planeringen ska inledas inom fem år och om sådana som enligt planeringen ska avvecklas inom tre år men där inget slutgiltigt investeringsbeslut har tagits.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *infrastruktur*: alla slag av anläggningar och delanläggningar som används inom produktion, överföring och lagring.

2. *investeringsprojekt*: projekt som syftar till att

i) bygga upp ny infrastruktur,

ii) omvandla, modernisera, bygga ut eller minska kapacitet hos befintlig infrastruktur,

iii) helt eller delvis avveckla befintlig infrastruktur.

3. *slutgiltigt investeringsbeslut*: beslut fattat på företagsnivå om att definitivt öronmärka medel för ett projekts investeringsfas, varvid med investeringsfas menas fasen för uppförande

eller avveckling då kapitalkostnader uppstår. Investeringsfasen omfattar inte planeringsfasen under vilken genomförandet av projektet förbereds och som när det är lämpligt inbegriper en genomförbarhetsstudie, förberedande och tekniska utredningar, erhållande av licenser och tillstånd samt uppkomsten av kapitalkostnader.

4. *investeringsprojekt under uppförande*: investeringsprojekt vars uppförande har påbörjats och för vilka kapitalkostnader uppstått.

5. *avveckling*: det skede då infrastruktur permanent tas ur bruk.

6. *produktion*: elproduktion och bränslebearbetning, däribland biobränslen.

7. *överföring*: transport av energikällor, produkter eller koldioxid via ett nät, framför allt

i) via rörledningar, förutom tidigare led i rörledningsnätet och förutom den del av rörledningarna som i första hand används för lokal distribution,

ii) genom sammanlänkande system med extra hög spänning och högspänning förutom system som i första hand används för lokal distribution.

8. *lagring*: permanent eller tillfällig förvaring av energi eller energikällor i infrastruktur eller geologiska områden ovan eller under markytan eller inneslutning av koldioxid i geologiska formationer under markytan.

9. *företag*: fysisk eller juridisk person, privat eller offentlig, som beslutar om eller genomför investeringsprojekt.

10. *energikällor*:

i) primära energikällor som olja, naturgas eller kol,

ii) omvandlade energikällor som elektricitet,

iii) förnybara energikällor, däribland vattenkraft, energi från biomassa och biogas, vindkraft, solenergi, tidvat-
tenenergi, vågkraft och geotermisk energi, och

iv) energiprodukter som raffinerade petroleumprodukter
och biobränslen.

11. särskilt organ: organ som i enlighet med en unionsrättsakt som är specifik för energisektorn fått i uppdrag att utarbeta och anta unionsomfattande fleråriga utvecklingsplaner för gas- och elnäten och investeringsplaner avseende energiinfrastruktur, till exempel det europeiska nätverket av systemansvariga för överföringssystemen för el (Entso-E) i artikel 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 714/2009 av den 13 juli 2009 om villkor för tillträde till nät för gränsöverskridande elhandel ⁽¹⁾ och det europeiska nätverket av systemansvariga för överföringssystemen för gas (Entso-G) i artikel 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 715/2009 av den 13 juli 2009 om villkor för tillträde till naturgasöverföringsnäten ⁽²⁾.

Artikel 3

Anmälan av uppgifter

1. Utan att insamlings- och rapporteringsbördan får bli oproportionell ska medlemsstaterna, eller de enheter som de delegerat uppgiften till, sammanställa alla uppgifter och all information som specificeras i denna förordning från och med den 1 januari 2011 och därefter vartannat år.

De ska anmäla de uppgifter och den relevanta projektinformation som specificeras i denna förordning till kommissionen under 2011, som är det första rapporteringsåret, och därefter vartannat år. Anmälan ska ske i sammanställd form, utom när det gäller uppgifter och relevant information om projekt som avser överföring över gränserna.

Medlemsstaterna, eller de enheter som uppgiften delegerats till, ska anmäla sammanställda uppgifter och relevant projektinformation senast den 31 juli det aktuella rapporteringsåret.

2. Medlemsstater, eller de enheter som uppgiften delegerats till, ska undantas från de skyldigheter som anges i punkt 1, förutsatt att, och i den mån som, följande villkor uppfylls i överensstämmelse med unionsrätten för energisektorn eller Euratomfördraget.

a) Berörda medlemsstater, eller de enheter som uppgiften delegerats till, har redan anmält uppgifter eller information till kommissionen som motsvarar kraven i denna förordning

och angivit anmälningsdatumet och den specifika lagstiftningsakt som berörs, eller

b) ett särskilt organ har fått i uppgift att utarbeta en flerårig investeringsplan för energiinfrastruktur på EU-nivå och sammanställer för detta ändamål uppgifter och information som motsvarar kraven i denna förordning. I detta fall och enligt denna förordning ska det särskilda organet anmäla alla relevanta uppgifter och all relevant information till kommissionen.

Artikel 4

Uppgiftskällor

De berörda företagen ska före den 1 juni varje rapporteringsår anmäla de uppgifter eller den information som avses i artikel 3 till de medlemsstater inom vars territorium de avser att verkställa investeringsprojekt, eller till de enheter som uppgiften delegerats till. De uppgifter eller den information som anmäls ska återspegla läget för investeringsprojekt per den 31 mars det aktuella rapporteringsåret.

Första stycket är dock inte tillämpligt på företag om den berörda medlemsstaten beslutar att tillämpa andra metoder för att tillhandahålla kommissionen uppgifter och information i enlighet med artikel 3.

Artikel 5

Anmälan innehåll

1. Med avseende på investeringsprojekt av de typer som förtecknas i bilagan ska den anmälan som avses i artikel 3 när det är lämpligt omfatta

a) volymen för den planerade kapaciteten eller kapaciteten under uppförande,

b) typ och väsentliga egenskaper avseende infrastruktur eller kapacitet på planeringsstadiet eller under uppförande, inklusive, i tillämpliga fall, platsen för projekt som avser överföring över gränserna,

c) sannolikt år för idrifttagning,

d) typ av energikälla,

e) vilka anläggningar som kan sättas in vid energiförsörjningskriser, till exempel utrustning för omvänt flöde eller bränslebytte, eller

⁽¹⁾ EUT L 211, 14.8.2009, s. 15.

⁽²⁾ EUT L 211, 14.8.2009, s. 36.

- f) utrustning med system för avskiljning av koldioxid och ombyggnadsmekanismer för avskiljning och lagring av koldioxid.

2. När det gäller föreslagen avveckling av kapacitet ska den anmälan som föreskrivs i artikel 3 omfatta följande uppgifter, nämligen

- a) berörd infrastrukturs egenskaper och kapacitet, och

- b) sannolikt avvecklingsår.

3. Alla anmälningar i enlighet med artikel 3 ska i förekommande fall inbegripa den totala volymen för den installerade produktions-, överförings- och lagringskapacitet som är tillgänglig vid ingången av det aktuella rapporteringsåret eller som varit ur drift längre än tre år.

Medlemsstaterna, den enhet som uppgiften delegerats till eller de särskilda organ som avses i artikel 3.2 b kan komplettera rapporteringen med relevanta kommentarer, däribland kommentarer om förseningar eller hinder som rör genomförandet av investeringsprojekt.

Artikel 6

Uppgifters kvalitet och offentliggörande av uppgifter

1. Medlemsstaterna, den enhet som uppgiften delegerats till eller, i förekommande fall, de särskilda organen ska ha som mål att säkerställa att de uppgifter och den information som de anmäler till kommissionen är av hög kvalitet, relevanta, korrekta, klara, aktuella och samstämmiga.

När det gäller särskilda organ kan de uppgifter och den information som anmäls åtföljas av relevanta kommentarer från medlemsstaterna.

2. Kommissionen får offentliggöra uppgifter och information som lämnats i enlighet med denna förordning, framför allt när det gäller analyser av det slag som avses i artikel 10.3, förutsatt att uppgifterna och informationen offentliggörs i sammanställd form och att inga detaljer om enskilda företag och anläggningar avslöjas eller kan härledas.

3. Medlemsstaterna, kommissionen eller de enheter som de delegerat uppgiften till ska samtliga behandla kommersiellt känsliga uppgifter och kommersiellt känslig information som de förfogar över på ett konfidentiellt sätt.

Artikel 7

Tillämpningsbestämmelser

Inom de gränser som fastställs genom denna förordning ska kommissionen, senast den 31 oktober 2010, anta de bestämmelser som erfordras för att tillämpa denna förordning när det gäller formen och andra tekniska detaljer som avser anmälan av de uppgifter och den information som avses i artiklarna 3 och 5.

Artikel 8

Uppgiftsbehandling

Kommissionen ska ansvara för utveckling, hantering och underhåll av samt värdskap för de it-resurser som krävs för att ta emot, lagra och eventuellt behandla uppgifter och information om energinfrastruktur som anmäls till kommissionen i enlighet med denna förordning.

Artikel 9

Skydd av enskilda personer vid behandling av personuppgifter

Denna förordning påverkar inte tillämpningen av unionsrätten och ändrar framför allt inte medlemsstaternas skyldigheter när det gäller behandlingen av personuppgifter i enlighet med direktiv 95/46/EG eller de skyldigheter som åligger unionsinstitutionerna och unionsorganen enligt förordning (EG) nr 45/2001 när det gäller deras behandling av personuppgifter i tjänsten.

Artikel 10

Övervakning och rapportering

1. Kommissionen ska på grundval av de uppgifter och den information som lämnats och, i förekommande fall, andra uppgiftskällor – däribland uppgifter som kommissionen köpt – och med beaktande av relevanta analyser, exempelvis de fleråriga utvecklingsplanerna för gas- och elnäten, till Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén vidarebefordra och vartannat år offentliggöra en sektorsövergripande analys av den strukturella utvecklingen och framtidsutsikterna för unionens energisystem. Denna analys ska framför allt syfta till

- a) identifiering av potentiella framtida skillnader mellan efterfrågan och tillgång på energi som är av betydelse när det gäller unionens energipolitik,
- b) identifiering av investeringshinder och främjande av bästa praxis för att komma till rätta med dem, och
- c) ökad insyn för marknadsaktörer och potentiella marknadsaktörer.

På grundval av dessa uppgifter och denna information kan kommissionen också tillhandahålla särskilda analyser som anses vara nödvändiga eller lämpliga.

2. Kommissionen kan vid utarbetandet av de analyser som avses i punkt 1 bistås av experter från medlemsstaterna och/eller andra experter samt av yrkesorganisationer med särskild sakkunskap inom det aktuella området.

Kommissionen ska ge alla medlemsstater möjlighet att kommentera utkastet till analyser.

3. Kommissionen ska diskutera analyserna med berörda parter, t.ex. Entso-E, Entso-G, gruppen för samordning av gasförsörjningen och gruppen för oljeförsörjning.

Artikel 11

Översyn

Kommissionen ska se över tillämpningen av denna förordning senast den 23 juli 2015 och lägga fram en rapport om resultaten av denna översyn för Europaparlamentet och rådet. I översynen ska kommissionen bland annat utreda en eventuell utvidgning av tillämpningsområdet till att omfatta utvinning av gas, olja och kol.

Artikel 12

Upphävande

Förordning (EG) nr 736/96 ska upphöra att gälla.

Artikel 13

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Luxemburg den 24 juni 2010.

På rådets vägnar

J. BLANCO LÓPEZ

Ordförande

BILAGA

INVESTERINGSPROJEKT

1. OLJA

1.1 Raffinering

- Destillationsanläggningar med en kapacitet på minst 1 miljon ton per år.
- Utvidgning av destillationskapaciteten till mer än 1 miljon ton per år.
- Omvandlings- och krackningsanläggningar med en lägsta kapacitet på 500 ton per dag.
- Anläggningar för avsvavling av restbränsleolja/gasolja/råmaterial/andra petroleumprodukter.

Kemiska anläggningar som inte producerar bränsleolja och/eller motorbränsle, eller som producerar dem enbart som biprodukt, omfattas inte.

1.2 Transport

- Rörledningar för råolja med en kapacitet på minst 3 miljoner ton per år, och utvidgning eller förlängning av sådana rörledningar som är minst 30 kilometer långa.
- Rörledningar för petroleumprodukter med en kapacitet på minst 1,5 miljoner ton per år, och utvidgning eller förlängning av sådana rörledningar som är minst 30 kilometer långa.
- Rörledningar som utgör en väsentlig länk i nationella eller internationella sammanlänkade nät samt rörledningar och projekt av gemensamt intresse som anges i de riktlinjer som upprättats i enlighet med artikel 171 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) ⁽¹⁾.

Rörledningar för militärt bruk och sådana rörledningar som försörjer anläggningar som inte faller inom tillämpningsområdet för punkt 1.1 omfattas inte.

1.3 Lagring

- Lagringsanläggningar för råolja och petroleumprodukter (anläggningar med en kapacitet på 150 000 m³ eller mer, eller när det gäller tankar, med en kapacitet på minst 100 000 m³).

Tankar för militärt bruk och sådana tankar som försörjer anläggningar som inte faller inom tillämpningsområdet för punkt 1.1 omfattas inte.

2. GAS

2.1 Överföring

- Gastransportledningar, däribland rörledningar för transport av naturgas och biogas, som ingår i ett nät som i huvudsak består av högtrycksrörledningar, med undantag för rörledningar som ingår i tidigare led i rörledningsnätet och för den del av högtrycksrörledningarna som huvudsakligen används för lokal distribution av naturgas.
- Rörledningar och projekt av gemensamt intresse som anges i de riktlinjer som fastställs enligt artikel 171 i EUF-fördraget ⁽²⁾.

2.2 Terminaler för flytande naturgas (LNG)

- Terminaler för import av flytande naturgas, med en återförgasningskapacitet på 1 miljard m³ per år eller mer.

2.3 Lagring

- Lagringsanläggningar anslutna till sådana gastransportledningar som avses i punkt 2.1.

Gasledningar, gasterminaler och gasanläggningar för militärt bruk och sådana som försörjer kemiska anläggningar som inte producerar energiprodukter, eller som producerar dem endast som biprodukt, omfattas inte.

3. ELEKTRICITET

3.1 Produktion

- Värme- och kärnkraftverk (generatorer med en kapacitet på 100 MWe eller mer).
- Anläggningar för framställning av elkraft ur biomassa, biovätskor eller avfall (med en kapacitet på 20 MW eller mer).

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1364/2006/EG av den 6 september 2006 om transeuropeiska energinät (EUT L 262, 22.9.2006, s. 1) antogs enligt artikel 155 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

⁽²⁾ Beslut nr 1364/2006/EG antogs enligt artikel 155 i EG-fördraget.

- Kraftvärmeverk med parallell generering av elektricitet och nyttiggjord värme (anläggningar med en el-kapacitet på 20 MW eller mer).
- Vattenkraftverk (anläggningar med en kapacitet på 30 MW eller mer).
- Vindkraftparker med en kapacitet på 20 MW eller mer.
- Anläggningar för koncentrerad solenergi och jordvärme (med en kapacitet på 20 MW eller mer).
- Anläggningar för solcellsenergi (med en kapacitet på 10 MW eller mer).

3.2 Överföring

- Luftledningar, om de är utformade för det voltal som allmänt används på nationell nivå för sammankopplingsledningar förutsatt att de är utformade för ett voltal på 220 kV eller mer.
- Markkablar och sjökablar, om de är utformade för ett voltal på 150 kV eller mer.
- Projekt av gemensamt intresse som anges i de riktlinjer som upprättas enligt artikel 171 i EUF-fördraget ⁽¹⁾.

4. BIOBRÄNSLE

4.1 Produktion

- Anläggningar för produktion eller raffinering av biobränsle (anläggningar med en kapacitet på 50 000 ton/år eller mer).

5. KOLDIOXID

5.1 Transport

- Rörledningar för koldioxid som är kopplade till sådana produktionsanläggningar som avses i punkterna 1.1 och 3.1.

5.2 Lagring

- Lagringsanläggningar (lagringsplatser eller lagringskomplex med en kapacitet på 100 kt eller mer).

Lagringsanläggningar avsedda för forskning eller teknisk utveckling omfattas inte.

⁽¹⁾ Beslut nr 1364/2006/EG antogs enligt artikel 155 i EG-fördraget.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EU) nr 618/2010**av den 14 juli 2010****om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den
22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisa-
tion av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser
för vissa jordbruksprodukter ("enda förordningen om de gemen-
samma organisationerna av marknaden") ⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr
1580/2007 av den 21 december 2007 om tillämpningsföre-
skrifter för rådets förordningar (EG) nr 2200/96, (EG) nr
2201/96 och (EG) nr 1182/2007 avseende sektorn för frukt
och grönsaker ⁽²⁾, särskilt artikel 138.1, och

av följande skäl:

I förordning (EG) nr 1580/2007 anges som tillämpning av
resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguayrundan
kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena
vid import från tredje land för de produkter och de perioder
som anges i bilaga XV, del A till den förordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 138 i förord-
ning (EG) nr 1580/2007 ska fastställas i bilagan till den här
förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 15 juli 2010.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 14 juli 2010.

*För kommissionen,
på ordförandens vägnar*

Jean-Luc DEMARTY

*Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling*

⁽¹⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 350, 31.12.2007, s. 1.

BILAGA

Fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredjeland ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	MK	38,5
	TR	85,9
	ZZ	62,2
0707 00 05	TR	108,5
	ZZ	108,5
0709 90 70	TR	99,9
	ZZ	99,9
0805 50 10	AR	80,8
	TR	111,6
	UY	74,4
	ZA	83,6
	ZZ	87,6
0808 10 80	AR	110,8
	BR	71,3
	CA	119,1
	CL	96,5
	CN	57,9
	NZ	111,5
	US	115,5
	UY	116,3
	ZA	98,1
	ZZ	99,7
0808 20 50	AR	123,5
	CL	130,6
	NZ	141,4
	ZA	99,9
	ZZ	123,9
0809 10 00	TR	197,6
	ZZ	197,6
0809 20 95	TR	273,5
	US	509,9
	ZZ	391,7
0809 30	AR	130,0
	TR	148,9
	ZZ	139,5
0809 40 05	IL	164,9
	TR	141,2
	ZZ	153,1

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1833/2006 (EUT L 354, 14.12.2006, s. 19). Koden "ZZ" betecknar "övrigt ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EU) nr 619/2010**av den 14 juli 2010****om ändring av de representativa priser och tilläggsbelopp för import av vissa sockerprodukter som fastställs genom förordning (EG) nr 877/2009 för regleringsåret 2009/10**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter (enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden) ⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 951/2006 av 30 juni 2006 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 318/2006 för handel med tredjeländer i sockersektorn ⁽²⁾, särskilt artikel 36.2 andra stycket andra meningen, och

av följande skäl:

- (1) De representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av vitsocker, råsocker och vissa sockerlösningar för

regleringsåret 2009/10 har fastställts genom kommissionens förordning (EG) nr 877/2009 ⁽³⁾. Priserna och tilläggen ändrades senast genom kommissionens förordning (EU) nr 616/2010 ⁽⁴⁾.

- (2) De uppgifter som kommissionen för närvarande har tillgång till medför att dessa belopp bör ändras i enlighet med bestämmelserna i förordning (EG) nr 951/2006,

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De representativa priser och tilläggsbelopp för import av de produkter som avses i artikel 36 i förordning (EG) nr 951/2006, och som fastställs i förordning (EG) nr 877/2009 för regleringsåret 2009/10, ska ändras i enlighet med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 15 juli 2010.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 14 juli 2010.

*För kommissionen,
på ordförandens vägnar*

Jean-Luc DEMARTY

*Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling*

⁽¹⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 178, 1.7.2006, s. 24.

⁽³⁾ EUT L 253, 25.9.2009, s. 3.

⁽⁴⁾ EUT L 179, 14.7.2010, s. 6.

BILAGA

De ändrade representativa priser och tilläggsbelopp för import av vitsocker, råsocker och produkter enligt KN-nummer 1702 90 95 som gäller från och med den 15 juli 2010

(EUR)

KN-nummer	Representativt pris per 100 kg netto av produkten i fråga	Tilläggsbelopp per 100 kg netto av produkten i fråga
1701 11 10 ⁽¹⁾	41,21	0,00
1701 11 90 ⁽¹⁾	41,21	2,54
1701 12 10 ⁽¹⁾	41,21	0,00
1701 12 90 ⁽¹⁾	41,21	2,24
1701 91 00 ⁽²⁾	47,57	3,20
1701 99 10 ⁽²⁾	47,57	0,07
1701 99 90 ⁽²⁾	47,57	0,07
1702 90 95 ⁽³⁾	0,48	0,23

⁽¹⁾ Fastställande för den standardkvalitet som definieras i punkt III i bilaga IV till förordning (EG) nr 1234/2007.⁽²⁾ Fastställande för den standardkvalitet som definieras i punkt II i bilaga IV till förordning (EG) nr 1234/2007.⁽³⁾ Fastställande per 1 % sackarosinnehåll.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EU) nr 620/2010**av den 14 juli 2010****om utfärdande av importlicenser för ansökningar som lämnades in under de sju första dagarna av juli 2010 inom ramen för de tullkvoter för fjäderfäkött som öppnades genom förordning (EG) nr 616/2007**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter (enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden) ⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1301/2006 av den 31 augusti 2006 om gemensamma regler för administrationen av sådana importtullkvoter för jordbruksprodukter som omfattas av ett system med importlicenser ⁽²⁾, särskilt artikel 7.2,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 616/2007 av den 4 juni 2007 om öppnande och förvaltning av gemenskapstullkvoter för fjäderfäkött med ursprung i Brasilien, Thailand och andra tredjeländer ⁽³⁾, särskilt artikel 5.5, och

av följande skäl:

- (1) Genom förordning (EG) nr 616/2007 öppnades tullkvoter för import av fjäderfäköttprodukter.
- (2) De ansökningar om importlicenser som lämnades in under de sju första dagarna av juli 2010 för delperioden 1 oktober–31 december 2010 avser, för vissa kvoter, en kvantitet som är större än den kvantitet som finns tillgänglig. Det bör därför beslutas i vilken utsträckning importlicenser kan utfärdas, och det bör fastställas en tilldelningskoefficient som skall tillämpas på de begärda kvantiteterna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De tilldelningskoefficienter som anges i bilagan till denna förordning ska tillämpas på de ansökningar om importlicens som lämnats in i enlighet med förordning (EG) nr 616/2007 för delperioden 1 oktober–31 december 2010.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 15 juli 2010.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 14 juli 2010.

*För kommissionen,
på ordförandens vägnar*

Jean-Luc DEMARTY

*Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling*

⁽¹⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 238, 1.9.2006, s. 13.

⁽³⁾ EUT L 142, 5.6.2007, s. 3.

BILAGA

Gruppnummer	Löpnummer	Tilldelningskoefficient för ansökningar om importlicens som lämnats in för delperioden 1.10.2010-31.12.2010 (%)
1	09.4211	0,400612
5	09.4215	0,378838
6	09.4216	7,14204

BESLUT

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 8 juli 2010

om ändring av bilagorna till beslut 93/52/EEG vad gäller erkännandet av att Litauen och regionen Molise i Italien är officiellt fria från brucellos (*B. melitensis*) och om ändring av bilagorna till beslut 2003/467/EG vad gäller fastställandet av att vissa administrativa regioner i Italien är officiellt fria från bovin tuberkulos, bovin brucellos och enzootisk bovin leukos

[delgivet med nr K(2010) 4592]

(Text av betydelse för EES)

(2010/391/EU)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av rådets direktiv 64/432/EEG av den 26 juni 1964 om djurhälsoproblem som påverkar handeln med nötkreatur och svin inom gemenskapen ⁽¹⁾, särskilt avsnitt I.4 och avsnitt II.7 i bilaga A samt kapitel I avsnitt E i bilaga D, och

med beaktande av rådets direktiv 91/68/EEG av den 28 januari 1991 om djurhälsovillkor för handeln med får och getter inom gemenskapen ⁽²⁾, särskilt kapitel 1 avsnitt II i bilaga A, och

av följande skäl:

(1) I direktiv 91/68/EEG fastställs de djurhälsovillkor som gäller för handel med får och getter inom unionen. Det fastställs på vilka villkor medlemsstaterna eller regioner i dem kan erkännas som officiellt fria från brucellos.

(2) I kommissionens beslut 93/52/EEG av den 21 december 1992 om fastställande av att vissa medlemsstater eller regioner iakttar kraven i fråga om brucellos (*B. melitensis*) och erkännande av deras status som medlemsstat eller region som är officiellt fri från denna sjukdom ⁽³⁾ förtecknas i bilagorna de medlemsstater och regioner i medlemsstaterna som erkänns som officiellt fria från brucellos (*B. melitensis*) i enlighet med direktiv 91/68/EEG.

(3) Litauen har till kommissionen överlämnat dokumentation som visar att landet uppfyller de tillämpliga kraven i direktiv 91/68/EEG och därmed kan erkännas som officiellt fritt från brucellos (*B. melitensis*) på hela sitt territorium. Denna medlemsstat bör därför erkännas som officiellt fri från den berörda sjukdomen. Bilaga I till beslut 93/52/EEG bör därför ändras i enlighet med detta.

(4) Italien har till kommissionen överlämnat dokumentation som visar att alla provinser i regionen Molise uppfyller kraven i direktiv 91/68/EEG och att regionen därför bör erkännas såsom officiellt fri från brucellos (*B. melitensis*). Denna region bör därför erkännas som officiellt fri från den berörda sjukdomen.

(5) Italien har också begärt att posten rörande denna medlemsstat ska ändras i förteckningen över regioner i medlemsstaterna som erkänns som officiellt fria från brucellos (*B. melitensis*) i bilaga II till beslut 93/52/EEG. Den nuvarande administrativa indelningen av Italien innebär att regionen Trentino-Alto Adige är uppdelad i två separata regioner, nämligen provinsen Bolzano och provinsen Trento. Regionen Sardinien är uppdelad i åtta provinser. Därtill kommer att alla provinser i regionerna Lombardiet, Piemonte, Toskana, Sardinien och Umbrien redan har erkänts som officiellt fria från brucellos (*B. melitensis*), och därför bör regionerna i sin helhet erkännas som officiellt fria från den berörda sjukdomen.

(6) Posten för Italien i bilaga II till beslut 93/52/EEG bör därför ändras i enlighet med detta.

(7) Direktiv 64/432/EEG ska tillämpas på handel i unionen med nötkreatur och svin. Där fastställs på vilka villkor en medlemsstat eller en del av eller en region i den kan förklaras officiellt fri från tuberkulos, brucellos och enzootisk bovin leukos vad gäller nötkreatursbesättningar.

⁽¹⁾ EGT 121, 29.7.1964, s. 1977/64.

⁽²⁾ EGT L 46, 19.2.1991, s. 19.

⁽³⁾ EGT L 13, 21.1.1993, s. 14.

- (8) I kommissionens beslut 2003/467/EG av den 23 juni 2003 om fastställande av att vissa medlemsstater samt regioner i vissa medlemsstater har status som officiellt fria från tuberkulos, brucellos och enzootisk bovin leukos när det gäller nötkreatursbesättningar ⁽¹⁾ finns det i bilagorna I, II och III förteckningar över sådana medlemsstater och regioner.
- (9) Italien har till kommissionen överlämnat dokumentation som visar att de tillämpliga kraven i direktiv 64/432/EEG uppfylls vad gäller alla provinser i regionerna Lombardiet och Toscana samt provinserna Cagliari, Medio-Campidano, Ogliastra och Olbia-Tempio i regionen Sardinien, så att dessa regioner och provinser kan förklaras officiellt fria från tuberkulos.
- (10) Italien har till kommissionen lämnat belägg för att provinsen Campobasso i regionen Molise uppfyller de tillämpliga kraven i direktiv 64/432/EEG, så att denna provins kan förklaras officiellt fri från brucellos.
- (11) Italien har också till kommissionen överlämnat dokumentation som visar att provinsen Neapel i regionen Kampanien, provinsen Brindisi i regionen Apulien samt provinserna Agrigento, Caltanissetta, Siracusa och Trapani i regionen Sicilien uppfyller de tillämpliga kraven i direktiv 64/432/EEG, så att dessa områden kan förklaras officiellt fria från enzootisk bovin leukos.
- (12) På grundval av utvärderingen av den dokumentation som Italien lämnat in bör de berörda provinserna och regionerna förklaras officiellt fria från tuberkulos, brucellos och enzootisk bovin leukos.
- (13) Italien har också begärt att posten rörande denna medlemsstat ska ändras i förteckningarna över regioner i medlemsstaterna som förklarats officiellt fria från tuberkulos, brucellos och enzootisk bovin leukos i bilagorna till beslut 2003/467/EG. Den nuvarande administrativa indelningen av Italien innebär att regionen Trentino-Alto Adige är uppdelad i två separata regioner, nämligen provinsen Bolzano och provinsen Trento.
- (14) Därtill kommer att alla de provinser i regionerna Emilia-Romagna, Lombardiet, Sardinien och Umbrien

som anges i kapitel 2 i bilaga II till beslut 2003/467/EG redan har förklarats officiellt fria från brucellos, samt att alla de provinser i regionerna Emilia-Romagna, Lombardiet, Marche, Piemonte, Toscana, Umbrien och Aostadalen som anges i kapitel 2 i bilaga III till beslut 2003/467/EG redan har förklarats officiellt fria från enzootisk bovin leukos, och därför bör de berörda regionerna i sin helhet erkännas som officiellt fria från de berörda sjukdomarna.

- (15) Bilagorna till beslut 2003/467/EG bör därför ändras i enlighet med detta.
- (16) Besluten 93/52/EEG och 2003/467/EG bör därför ändras i enlighet med detta.
- (17) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagorna till beslut 93/52/EEG ska ändras i enlighet med bilaga I till det här beslutet.

Artikel 2

Bilagorna till beslut 2003/467/EG ska ändras i enlighet med bilaga II till det här beslutet.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 8 juli 2010.

På kommissionens vägnar

John DALLI

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 156, 25.6.2003, s. 74.

BILAGA I

Bilagorna till beslut 93/52/EEG ska ändras enligt följande:

1. Bilaga I ska ersättas med följande:

"BILAGA I

MEDLEMSSTATER

ISO-kod	Medlemsstat
BE	Belgien
CZ	Tjeckien
DK	Danmark
DE	Tyskland
IE	Irland
LT	Litauen
LU	Luxemburg
HU	Ungern
NL	Nederländerna
AT	Österrike
PL	Polen
RO	Rumänien
SI	Slovenien
SK	Slovakien
FI	Finland
SE	Sverige
UK	Förenade kungariket"

2. I bilaga II ska posten för Italien ersättas med följande:

"I Italien:

- I regionen Abruzzerna: provinsen Pescara.
- Provinsen Bolzano.
- Regionen Friuli Venezia Giulia.
- I regionen Latium: provinserna Latina, Rieti, Roma och Viterbo.
- I regionen Ligurien: provinsen Savona.
- Regionen Lombardiet.
- Regionen Marche.
- Regionen Molise.
- Regionen Piemonte.
- Regionen Sardinien.
- Regionen Toskana.
- Provinsen Trento.
- Regionen Umbrien.
- Regionen Venetien."

BILAGA II

Bilagorna till beslut 2003/467/EG ska ändras enligt följande:

1. I kapitel 2 i bilaga I ska posten för Italien ersättas med följande:

”I Italien:

- I regionen Abruzzerna: provinsen Pescara.
- Provinsen Bolzano.
- Regionen Emilia-Romagna.
- Regionen Friuli-Venezia Giulia.
- Regionen Lombardiet.
- I regionen Marche: provinsen Ascoli Piceno.
- I regionen Piemonte: provinserna Novara, Verbania och Vercelli.
- I regionen Sardinien: provinserna Cagliari, Medio-Campidano, Ogliastra, Olbia-Tempio och Oristano.
- Regionen Toscana.
- Provinsen Trento.
- Regionen Venetien.”

2. I kapitel 2 i bilaga II ska posten för Italien ersättas med följande:

”I Italien:

- I regionen Abruzzerna: provinsen Pescara.
- Provinsen Bolzano.
- Regionen Emilia-Romagna.
- Regionen Friuli-Venezia Giulia.
- I regionen Latium: provinsen Rieti.
- I regionen Ligurien: provinserna Imperia och Savona.
- Regionen Lombardiet.
- Regionen Marche.
- I regionen Molise: provinsen Campobasso.
- Regionen Piemonte.
- I regionen Apulien: provinsen Brindisi.
- Regionen Sardinien.
- Regionen Toscana.
- Provinsen Trento.
- Regionen Umbrien.
- Regionen Venetien.”

3. I kapitel 2 i bilaga III ska posten för Italien ersättas med följande:

”I Italien:

- I regionen Abruzzerna: provinsen Pescara.
 - Provinsen Bolzano.
 - I regionen Kampanien: provinsen Neapel.
 - Regionen Emilia-Romagna.
 - Regionen Friuli-Venezia Giulia.
 - I regionen Latium: provinserna Frosinone och Rieti.
 - I regionen Ligurien: provinserna Imperia och Savona.
 - Regionen Lombardiet.
 - Regionen Marche.
 - Regionen Molise.
 - Regionen Piemonte.
 - I regionen Apulien: provinsen Brindisi.
 - Regionen Sardinien.
 - I regionen Sicilien: provinserna Agrigento, Caltanissetta, Syrakusa och Trapani.
 - Regionen Toscana.
 - Provinsen Trento.
 - Regionen Umbrien.
 - Regionen Aostadalen.
 - Regionen Venetien.”
-

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 14 juli 2010

om avslutande av antidumpningsförfarandet beträffande import av vissa fästanordningar av rostfritt stål och delar därav med ursprung i Indien och Malaysia

(2010/392/EU)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾ (nedan kallad *grundförordningen*), särskilt artikel 9,

efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

A. Förfarande

- (1) Den 30 juni 2009 mottog Europeiska kommissionen (nedan kallad *kommissionen*) ett klagomål i vilket det hävdades att det förekom skadevällande dumpning av import av vissa fästanordningar av rostfritt stål och delar därav med ursprung i Indien och Malaysia (nedan kallade *de berörda länderna*).
- (2) Klagomålet ingavs av *European Industrial Fasteners Institute (EIFI)*, såsom företrädare för tillverkare som svarar för en betydande del, i detta fall mer än 25 %, av EU-industrins sammanlagda tillverkning av vissa fästanordningar av rostfritt stål i enlighet med artiklarna 4.1 och 5.4 i grundförordningen.
- (3) Klagomålet innehöll *prima facie*-bevisning för att det förekommer dumpning och att denna lett till väsentlig skada. Bevisningen ansågs tillräcklig för att motivera inledandet av ett antidumpningsförfarande.
- (4) Efter samråd med rådgivande kommittén, inledde kommissionen därför genom ett tillkännagivande i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽²⁾ ett antidumpningsförfarande beträffande import till EU av vissa fästanordningar av rostfritt stål och delar därav med ursprung i de berörda länderna, för närvarande klassificerade enligt KN-nummer 7318 12 10, 7318 14 10, 7318 15 30, 7318 15 51, 7318 15 61 och 7318 15 70.

- (5) Samma dag inledde kommissionen ett antisubventionsförfarande beträffande import till EU av vissa fästanordningar av rostfritt stål och delar därav med ursprung i de berörda länderna ⁽³⁾.

- (6) Kommissionen skickade frågeformulär till EU-industrin och till alla kända sammanslutningar av tillverkare i EU, till exportörer och tillverkare i de berörda länderna, till alla sammanslutningar av exportörer och tillverkare, till importörerna, till alla kända sammanslutningar av importörer samt till myndigheterna i de berörda länderna. Berörda parter gavs möjlighet att inom den tidsfrist som angavs i tillkännagivandet om inledande skriftligen lämna synpunkter och begära att bli hörda.

B. Återkallelse av klagomålet och avslutande av förfarandet

- (7) Genom en skrivelse till kommissionen av den 1 april 2010 återkallade EIFI formellt sitt klagomål.
- (8) I enlighet med artikel 9.1 i grundförordningen kan förfarandet avslutas när klagomålet återkallas, såvida inte ett sådant avslutande strider mot EU:s intresse.
- (9) Kommissionen ansåg att det aktuella förfarandet borde avslutas, eftersom det inte hade framkommit något nytt inom ramen för undersökningen som tydde på att ett avslutande av förfarandet skulle strida mot EU:s intresse. De berörda parterna underrättades om detta och gavs tillfälle att lämna synpunkter. Kommissionen har inte mottagit några synpunkter som tyder på att det inte skulle ligga i EU:s intresse att avsluta förfarandet.
- (10) Kommissionen drar därför slutsatsen att antidumpningsförfarandet beträffande import av vissa fästanordningar av rostfritt stål och delar därav med ursprung i de berörda länderna ska avslutas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Antidumpningsförfarandet beträffande import av fästanordningar av rostfritt stål och delar därav med ursprung i Indien och Malaysia, för närvarande klassificerade enligt KN-nummer 7318 12 10, 7318 14 10, 7318 15 30, 7318 15 51, 7318 15 61 och 7318 15 70, avslutas härmed.

⁽¹⁾ EUT L 343, 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ EUT C 190, 13.8.2009, s. 27.

⁽³⁾ EUT C 190, 13.8.2009, s. 32.

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 14 juli 2010.

På kommissionens vägnar
José Manuel BARROSO
Ordförande

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 14 juli 2010

om avslutande av antisubventionsförfarandet beträffande import av vissa fästanordningar av rostfritt stål och delar därav med ursprung i Indien och Malaysia

(2010/393/EU)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 597/2009 av den 11 juni 2009 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾ (nedan kallad *grundförordningen*), särskilt artikel 14,

efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

A. FÖRFARANDE

- (1) Den 30 juni 2009 mottog Europeiska kommissionen (nedan kallad *kommissionen*) ett klagomål i vilket det hävdades att det förekom skadevällande subventionering av import av vissa fästanordningar av rostfritt stål och delar därav med ursprung i Indien och Malaysia (nedan kallade *de berörda länderna*).
- (2) Klagomålet ingavs av *European Industrial Fasteners Institute (EIFI)*, såsom företrädare för tillverkare som svarar för en betydande del, i detta fall mer än 25 %, av EU-industrins sammanlagda tillverkning av vissa fästanordningar av rostfritt stål i enlighet med artiklarna 9.1 och 10.6 i *grundförordningen*.
- (3) Klagomålet innehöll *prima facie*-bevisning för att det förekommer subventionering och att denna lett till väsentlig skada. Bevisningen ansågs tillräcklig för att motivera inledandet av ett antisubventionsförfarande.
- (4) Innan förfarandet inleddes och i enlighet med artikel 10.7 i *grundförordningen* underrättade kommissionen regeringarna i de berörda länderna om att den hade mottagit ett korrekt underbyggt klagomål enligt vilket subventionerad import till EU av fästanordningar av rostfritt stål och delar därav med ursprung i de berörda länderna vållar EU-industrin väsentlig skada. Rege-

ringarna i de berörda länderna inbjöds var för sig till samråd i syfte att klargöra situationen rörande innehållet i klagomålet och för att uppnå en ömsesidigt tillfredsställande lösning. Under samråden kom man inte fram till någon ömsesidigt tillfredsställande lösning.

- (5) Efter samråd med rådgivande kommittén, inledde kommissionen därför genom ett tillkännagivande i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽²⁾ ett antisubventionsförfarande beträffande import av vissa fästanordningar av rostfritt stål och delar därav med ursprung i de berörda länderna, för närvarande klassificerade enligt KN-nummer 7318 12 10, 7318 14 10, 7318 15 30, 7318 15 51, 7318 15 61 och 7318 15 70.

- (6) Samma dag inledde kommissionen ett antidumpningsförfarande beträffande import till EU av vissa fästanordningar av rostfritt stål och delar därav med ursprung i de berörda länderna ⁽³⁾.

- (7) Kommissionen skickade frågeformulär till EU-industrin och till alla kända sammanslutningar av tillverkare i EU, till exportörer och tillverkare i de berörda länderna, till alla sammanslutningar av exportörer och tillverkare, till importörerna, till alla kända sammanslutningar av importörer samt till myndigheterna i de berörda länderna. Berörda parter gavs möjlighet att inom den tidsfrist som angavs i tillkännagivandet om inledande skriftligen lämna synpunkter och begära att bli hörda.

B. ÅTERKALLELSE AV KLAGOMÅLET OCH AVSLUTANDE AV FÖRFARANDET

- (8) Genom en skrivelse till kommissionen av den 1 april 2010 återkallade EIFI formellt sitt klagomål.
- (9) I enlighet med artikel 14.1 i *grundförordningen* kan förfarandet avslutas när klagomålet återkallas, såvida inte ett sådant avslutande strider mot EU:s intresse.

⁽¹⁾ EUT L 188, 18.7.2009, s. 93.

⁽²⁾ EUT C 190, 13.8.2009, s. 32.

⁽³⁾ EUT C 190, 13.8.2009, s. 27.

- (10) Kommissionen ansåg att det aktuella förfarandet borde avslutas, eftersom det inte hade framkommit något nytt inom ramen för undersökningen som tydde på att ett avslutande av förfarandet skulle strida mot EU:s intresse. De berörda parterna underrättades om detta och gavs tillfälle att lämna synpunkter. Kommissionen har inte mottagit några synpunkter som tyder på att det inte skulle ligga i EU:s intresse att avsluta förfarandet.
- (11) Kommissionen drar därför slutsatsen att antisubventionsförfarandet beträffande import av vissa fästanordningar av rostfritt stål och delar därav med ursprung i de berörda länderna ska avslutas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Antisubventionsförfarandet beträffande import av fästanordningar av rostfritt stål och delar därav med ursprung i Indien

och Malaysia, för närvarande klassificerade enligt KN-nummer 7318 12 10, 7318 14 10, 7318 15 30, 7318 15 51, 7318 15 61 och 7318 15 70, avslutas härmed.

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 14 juli 2010.

På kommissionens vägnar

José Manuel BARROSO

Ordförande

IV

(Akter som antagits före den 1 december 2009 enligt EG-fördraget, EU-fördraget och Euratomfördraget)

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 20 maj 2008

om statligt stöd C 57/06 (ex NN 56/06, ex N 451/06) rörande delstaten Hessens finansiering av Hessische Staatsweingüter

[delgivet med nr K(2008) 1626]

(Endast den tyska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2010/394/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 88.2 första stycket,

efter att i enlighet med nämnda artiklar ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig ⁽¹⁾ och med beaktande av dessa synpunkter, och

av följande skäl:

I. FÖRFARANDE

- (1) Generaldirektoratet för jordbruk och landsbygdsutveckling (nedan kallat GD AGRI) har efter klagomål i oktober 2003 och november 2004 granskat delstaten Hessens finansiering av den hessiska delstatens vinodlingar.
- (2) I detta sammanhang hölls två möten. Det första hölls den 26 januari 2005 mellan de hessiska myndigheterna och tjänstemän från GD AGRI. Det andra hölls den 29 september 2005 mellan den hessiske ministerpresidenten Koch och kommissionsledamoten med ansvar för jordbruk och landsbygdsutveckling. I anslutning till mötet den 29 september skickade GD AGRI den 13 oktober 2005 en skrivelse till de hessiska myndigheterna.
- (3) De hessiska myndigheterna inkom med uppgifter genom skrivelser av den 25 januari, 25 april och 12 december 2005, som det tas hänsyn till.
- (4) Genom e-brev av den 6 juli 2006 mottog kommissionen en anmälan från Tyskland enligt artikel 88.3 i EG-fördraget om finansiering med statliga medel av en ny vin-

källare. Enligt uppgifterna i anmälan motiverades denna av rättssäkerhet. Då en del av medlen hade utbetalats redan före anmälan, registrerades åtgärden under nummer NN 56/06 i förteckningen över ej anmälda stöd. Genom e-brev av den 21 september och 14 november 2006 lämnade Tyskland ytterligare uppgifter.

- (5) Genom en skrivelse av den 20 december 2006 (K(2006) 6605 slutlig) underrättade kommission Tyskland om sitt beslut att inleda ett förfarande enligt artikel 88.2 i EG-fördraget mot det berörda stödet.
 - (6) Kommissionens beslut att inleda förfarandet har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽²⁾. Kommissionen uppmanade övriga berörda parter att inkomma med synpunkter inom en månad.
 - (7) Kommission mottog genom en skrivelse av den 15 februari 2007 synpunkter från en berörd part som först begärde konfidentiell behandling.
 - (8) Synpunkterna skickades till Tyskland genom en skrivelse av den 2 mars 2007, utan att den berörda partens identitet röjdes. Genom en skrivelse av den 7 mars 2007 återtog den berörda parten sin begäran om konfidentiell behandling. Genom e-brev av den 4 april 2007 lämnade Tyskland ytterligare uppgifter.
- II. BESKRIVNING**
- (9) Hessische Staatsweingüter GmbH Kloster Eberbach (nedan kallat *Hessische Staatsweingüter*) har sitt säte i Eltville am Rhein och enligt lämnade uppgifter vinodlingar på cirka 190 ha. Det gör det till Tysklands största vingårdar, koncentrerade på produktion av kvalitetsviner, främst Riesling och i ökad utsträckning rödvin. Det ägs till 100 % av delstaten Hessen (nedan kallat *Hessen*).

⁽¹⁾ EUT C 19, 27.1.2007, s. 2.

⁽²⁾ Se fotnot 1.

- (10) Till 1998 var Hessens vinrörelse direkt underställd den offentliga förvaltningen och var sedan ett delstatsföretag till 2003. I samband med finansieringen av Hessische Staatsweingüter ska flera åtgärder granskas:

Åtgärder av den 31 december 2002

- (11) Före 2003 hade Hessische Staatsweingüter tillfälliga förluster. Förlusterna bars då av Hessen.
- (12) Före Tysklands anmälan har de hessiska myndigheterna lämnat in utförliga uppgifter om Hessens överföringar till Hessische Staatsweingüter under åren 1995–2002.
- (13) Under offentlig förvaltning redovisades Hessische Staatsweingüter under kontona 09 35 och 03 35 i Hessens budget. Underskott för Hessische Staatsweingüter finansierade Hessen över sin årsbudget.
- (14) Enligt lämnade uppgifter ingick i Hessische Staatsweingüter även kulturminnesmärket Kloster Eberbach, ett tidigare cisterciens kloster. Därigenom stod Hessische Staatsweingüter för klostrets underhåll och drift. Enligt uppgifterna drivs klostret i dag som en oberoende stiftelse.
- (15) Uppgifterna visar på följande resultat för Hessische Staatsweingüter under perioden 1995–1997:

	(i tyska mark)		
	1995	1996	1997
Inkomster	10 424 594	10 970 002	12 043 717
Utgifter	11 637 419	11 889 731	12 330 538
Resultat	– 1 212 825	– 919 729	– 286 821

- (16) De hessiska myndigheterna har föredragit att utgifterna för underhåll och drift av Eberbachklostret inte beaktas vid beräkningen av Hessens stöd till Hessische Staatsweingüters vinverksamhet.
- (17) Enligt lämnade uppgifter redovisades klostrets inkomster och utgifter i Hessische Staatsweingüters räkenskaper under en särskild kontogrupp (kontogrupp 72), vilket gör att de lätt kan avgränsas.
- (18) Enligt de hessiska myndigheterna redovisade Hessische Staatsweingüters även utgifter som inte hänförde sig till vinverksamheten utan avsåg särskilda offentliga tjänster, särskilt representation i form av vinprovningar med delstatens parlament och regering respektive investeringar i samband med fastighetsreglering. Enligt lämnade uppgifter angavs dessa utgifter i kommentarerna till avsnitt 09 35 respektive 03 35 i årsredovisningen.

- (19) Mot denna bakgrund bör Hessens stöd till Hessische Staatsweingüter enligt de hessiska myndigheterna fördelas som följer:

(i tyska mark)			
	1995	1996	1997
Resultat	– 1 212 825	– 919 729	– 286 821
Inkomster Eberbachklostret	570 825	826 672	966 948
Utgifter Eberbachklostret	1 344 793	1 331 987	1 533 826
Korrigerig för Eberbachklostret	773 968	505 315	566 878
Vinprovningar (schablonbelopp)	140 000	140 000	140 000
Fastighetsreglering	63 918	99 568	47 963
Korrigerig för rörelsefrämmande utgifter	203 918	239 568	187 963
Korrigerig totalt	– 234 939	– 174 846	468 020
Korrigerat stöd (i euro)	120 122	89 397	—

- (20) Hessische Staatsweingüter grundades den 1 januari 1998 som direkt underställd delstatsförvaltningen. Enligt lämnade uppgifter erhöll Hessische Staatsweingüter driftsstöd, inklusive driftsbidrag och driftstillskott för delstatens representation (schablonbelopp för vinprovningar med delstatens parlament och regering).
- (21) Enligt de hessiska myndigheterna bör följande belopp betraktas som stöd till Hessische Staatsweingüter under perioden 1998–2002:

(i tyska mark)					
	1998	1999	2000	2001	2002
Driftsstöd	145 000	670 000	100 000	120 000	61 400
varav bidrag för representationskostnader	65 000	100 000	100 000	120 000	61 400
Effektivt stöd	80 000	570 000	—	—	—
Effektivt stöd (i euro)	40 903	291 436	—	—	—

- (22) De hessiska myndigheterna anser att det effektiva stödet under perioden 1995–2002 kan sammanfattas som följer:

(i euro)		
Offentlig förvaltning	1995–1997	209 520
Delstatsföretag	1998–2002	332 339
Totalt	1995–2002	541 859

Omstrukturering av Hessens vinverksamhet

- (23) På Hessens uppdrag tog Hessische Staatsweingüter i augusti till november 2001 fram ett strategidokument i samarbete med Forschungsanstalt Geisenheim. Syftet var att förbereda omstruktureringen av vinverksamheten och strategidokumentet "Situationsanalys och utvecklingsperspektiv" innehåller olika utvecklingsscenarier för delstatens vingårdar. I dokumentet presenterades två möjliga organisationsformer för vinverksamheten: antingen stiftelse eller privat aktiebolag (GmbH). För företagsstrategin stod valet mellan att antingen fullständigt renovera den gamla vinkällaren eller att anlägga en ny.
- (24) På grundval av detta dokument utarbetades i juni 2002 en företagsplan för de olika scenarierna. Basscenariot innebär en gradvis restaurering av de gamla lokalerna i Eltville under de kommande tio åren, till en kostnad på cirka 6,7 miljoner euro. Detta scenario skulle emellertid inte göra vinverksamheten lönsam igen. Enligt företagsplanen skulle Hessen under tio år tvingas föra över cirka 14,3 miljoner euro till Hessische Staatsweingüter (i beloppet ingår täckning av verksamhetsunderskottet från och med 2000). Till detta kommer intäkterna från försäljning av rörelsefrämmande anläggningstillgångar på cirka 7,7 miljoner euro. Vinverksamheten skulle 2011 fortfarande uppvisa ett underskott på cirka 2 miljoner.
- (25) En annan strategisk inriktning skulle innebära att en ny vinkällare byggdes på det gamla området i Eltville, men denna avfördes som det minst lönsamma alternativet.
- (26) Den enda strategiska inriktning som enligt företagsplanen skulle vara lönsam på lång sikt var att bygga en ny vinkällare på Steinbergdepåns område och flytta Hessische Staatsweingüters förvaltning och vinaffär till Eberbachklostret. Man utgick här från att Hessen skulle överta alla skulder till och med 2002. Investeringskostnaderna för den nya vinkällaren kalkylerades till totalt 15 miljoner euro och skulle delvis finansieras med försäljning av rörelsefrämmande fastigheter och delvis med lånat kapital. Med denna företagsplan skulle Hessische Staatsweingüter redovisa sitt första överskott verksamhetsåret 2006/2007 och sitt första positiva kassaflöde verksamhetsåret 2008/2009. Under omstruktureringens första år ska Hessens stöd för att täcka den löpande verksamhetens likviditetsbehov ha uppgått till totalt cirka 4,3 miljoner euro från och med 2003.
- (27) På grund av förändrade marknadsförhållanden etc. (bl.a. det allmänna ekonomiska läget i Tyskland och en översvämmning) måste företagsplanen från juni 2002 uppdateras i september 2002 och även finansieringsmodellen revideras. Enligt den reviderade modellen skulle Hessische Staatsweingüters fortsatta olönsamhet kräva ytterligare delstatsstöd på cirka 3,4 miljoner euro.
- (28) Delstatsregeringen beslutade den 10 december 2002 att vinverksamheten från och med den 1 januari 2003 skulle drivas som GmbH och under namnet Hessische Staatsweingüter GmbH Kloster Eberbach (nedan kallat GmbH). Detta förfarande kallar de hessiska myndigheterna för "formell privatisering". Dessutom beslutade regeringen att bygga en ny vinkällare på Steinbergdepåns område och att flytta förvaltningen från Eltville till Eberbach (förverkligande av den tredje strategiska inriktningen i företagsplanen).
- (29) Omsättningstillgångar respektive maskiner och inventarier i rörelsen på totalt 7,3 miljoner euro i det tidigare delstatsföretaget Hessische Staatsweingüter samt vissa kortfristiga skulder och avsättningar överfördes nu till GmbH. Rörelsens materiella anläggningstillgångar (brukad mark och byggnader) överfördes till ett så kallat *Betrieb gewerblicher Art* (en av delstaten helägd affärsdrivande enhet enligt offentlig rätt) som leasades av GmbH. Enligt lämnade uppgifter fastställdes leasingavgiften på grundval av två expertutlåtanden om leasingvärdet (*Pachtwertermittlungsgutachten*) som de hessiska myndigheterna lämnat in.
- (30) Enligt de hessiska myndigheterna ville Hessen genom en omfattande investeringsplan ge GmbH tillräckligt med kapital för att på medellång och lång sikt trygga företagets lönsamhet på de internationella vinmarknaderna, utan statligt stöd.
- (31) Vid 2002 års utgång uppgick företagets skulder till Hessen till 1 792 000 euro. Dessa skulder avskrev delstaten per den 31 december 2002 enligt motsvarande kalkyl i tillägget till 2002 års budget.
- (32) När GmbH grundades i januari 2003 bidrog Hessen med 1 miljoner euro (företagets tecknade kapital). Genom överföringen av förmögenhetsvärden (och vissa skulder), skuldavskrivning och det inledande kapitaltillskottet hade det nygrundade GmbH ett eget kapital på cirka 7,6 miljoner (cirka 91 % av balansomslutningen).

- (33) I slutet av 2003 fattades beslut om ett andra kapitaltillskott på 1,225 miljoner euro. Detta utbetalades 2004 i fyra delar på 400 000 euro (2 april), 300 000 euro (28 juni), 125 000 euro (11 augusti) respektive 100 000 euro (15 september). Den sista delen på 300 000 euro utbetalades den 27 februari 2006. I företagets balansräkning bokfördes kapitaltillskottet som kapitalreserv.
- (34) Företagsplanen från september 2002 uppdaterades på nytt, dels i februari 2003 (företagsplanen av den 26 februari 2003, kompletterad med en fullständig resultatplanering), dels i november 2003 (företagsplanen av den 28 november 2003). Enligt företagsplanen av den 28 november 2003 skulle ett första positivt EBITDA ⁽³⁾ nås redan under verksamhetsåret 2007, ett första positivt kassaflöde nås 2010 och ett årsöverskott från och med 2014. Med den förutsatta finansieringsmodellen skulle man enligt lämnade uppgifter (före skatt) erhålla en avkastning på eget kapital på drygt 3 % år 2016, som från och med 2019 skulle överstigit 7 %.
- (35) I detta sammanhang erhöll kommissionen av de hessiska myndigheterna ett expertutlåtande om jämförbara vingårdars marknadsställning och lönsamhet i Tyskland och i Europeiska unionen (*Kurzgutachten – Die Marktstellung und Wirtschaftlichkeit von mit der Hessischen Staatsweingüter Kloster Eberbach GmbH, Eltville, vergleichbaren Weingütern in Deutschland und der Europäischen Union*). Detta hade utarbetats av professor Dieter Hoffmann på Forschungsanstalt Geisenheim i april 2005 (nedan kallat *Hoffmann-utlåtandet*). Denna rapport baserade Forschungszentrum Geisenheim på regelbundna företagsanalyser av drygt 130 vingårdar, för att beräkna branschens genomsnittliga lönsamhetssiffror.
- (36) Enligt Hoffmann-utlåtandet är vingårdar och eventuella ägare från andra branscher långsiktigt intresserade av en stabil avkastning på eget kapital. Analysen visar att de undersökta vingårdarna under perioden 1992–2003 i genomsnitt hade en avkastning på eget kapital på 1,9 %. De mest lönsamma vingårdarna uppvisade en genomsnittlig avkastning på eget kapital på 11,7 %. Enligt lämnade uppgifter kan de lönsammaste vingårdarna i undersökningen inte jämföras med Hessische Staatsweingüter, då de förstnämnda är familjeföretag och lönsamhetssiffrorna måste korrigeras med avseende på personalkostnaderna för extern företagsledning. Efter sådan korrigering (motsvarande kostnaderna för en teknisk direktör och två ekonomidirektörer) skulle de lönsammaste vingårdarnas avkastning på eget kapital enligt rapporten uppgå till cirka 2 % (1992–2003) respektive 3 % (1998–2003). De hessiska myndigheterna anser att dessa siffror bör vara riktmärken för finansieringen av Hessische Staatsweingüter.
- (37) I Hoffmannutlåtandet beräknas det ta minst 10 och i genomsnitt 10–15 år att uppnå ekonomisk balans (break-even) vid omstrukturering av vingårdar eller vid långfristiga större investeringar.
- (38) De hessiska myndigheterna anger att antagandena i de grundläggande finansieringsmodellerna är mycket försiktiga. Enligt lämnade uppgifter utvärderade KPMG Deutsche Treuhand-Gesellschaft Aktiengesellschaft (KPMG) företagsplanen den 26 februari 2003 och bedömde den som mycket försiktig när det gäller det mest pessimistiska scenariot.
- ### Finansiering av nya vinkällaren med eget kapital
- (39) Hessen tillhandahåller nu Hessische Staatsweingüter GmbH Kloster Eberbach ytterligare kapital för att bygga en ny underjordisk vinkällare. Enligt lämnade uppgifter är denna investering för GmbH en nyckelåtgärd för att uppnå lönsamhet på medellång och lång sikt (se skälen 23–26). Strukturella brister i den gamla vinkällaren i Eltville gör också att detta krävs för att upprätthålla vinkvaliteten och uppfylla internationella livsmedelsnormer. Den nya vinkällaren anläggs på Steinbergdepåns område.
- (40) Investeringen uppgår totalt till cirka 15 miljoner euro och finansieras delvis genom ett kapitaltillskott från Hessen. Bidraget på 7,5 miljoner till det egna kapitalet anmäldes den 6 juli 2006, men till skillnad från den ursprungliga omstruktureringsplanen var det inte ett rent kapitaltillskott utan tillhandahölls som aktieägarlån.
- (41) Detta lån innebär en fast årsränta på 3,7 %, med möjlighet att kapitalisera de årliga räntorna till 2014 eller 2015 (dvs. en amortering på 50 % av upplupen ränta och ränta på ränta år 2014 eller 2015).
- (42) Dessutom ska aktieägarlånet bidra till årsresultatet i proportion till lånets andel av det tecknade kapitalet i GmbH, med upp till 25 % av den utestående lånesumman. I oktober 2006 bidrog det till 88 % av vinsten.
- (43) Aktieägarlånet ska amorteras med 5 % per år från och med 2021.

⁽³⁾ Earnings before interest, tax, depreciation and amortization (rörelseresultat före räntor, skatter, avskrivningar och amorteringar).

(44) Enligt GmbH-ledningens önskemål utbetalas aktieägarlånnet allteftersom investeringsprojektets byggande fortskrider.

(45) Enligt lämnade uppgifter utbetalades en första del på 300 000 euro redan i augusti 2004, i sammanhang med planeringen av den nya vinkällaren. Ytterligare delar på sammanlagt 2,3 miljoner euro betalades ut i sammanhang med byggandet av den nya vinkällaren under perioden mars–september 2006. Motsvarande belopp godkände Hessens ministerium för miljö, landsbygd och konsumentskydd som bidrag genom två beslut av den 22 december 2004 respektive den 21 juli 2006. Totalbeloppen på 1,2 respektive 6,3 miljoner euro avsåg utgifter i samband med den nya vinkällaren. Enligt uppgifter som Tyskland lämnade genom e-post av den 14 november 2006 ska dessa beslut upphävas och de belopp som utbetalats i samband med den nya vinkällaren räknas in i aktieägarlånet och omfattas av dettas villkor.

(46) Genom e-brev av den 16 oktober 2006 erhöll kommissionen en uppdaterad företagsplan för GmbH, som bygger på den ursprungliga planeringen för 2004–2020 och återspeglar finansieringskostnaderna för den nya vinkällaren. I denna företagsplan för perioden från 2006 till 2020 respektive 2025 förutsätts det tillhandahållna kapitalet ha en garanterad fast ränta på 3,7 % och från och med 2010 väntas ett positivt kassaflöde⁽⁴⁾. Från och med 2014 skulle verksamheten ge överskott.

(47) För år 2014 beräknas i företagsplanen aktieägarlånets totala ränta uppgå till cirka 4,3 % (inklusive den fasta lägsta räntan på 3,7 %) och till drygt 13 % år 2020.

(48) Enligt lämnade uppgifter ska GmbH under de båda första verksamhetsåren 2004 och 2005 klart ha överträffat omsättnings- och vinstmålen.

(49) Resterande finansieringsbehov för den nya vinkällaren skulle täckas genom lån från en affärsbank. Genom e-post av den 22 september 2006 informerades kommissionen om motsvarande låneerbjudande från Com-

merzbank AG (med återfinansiering genom Kreditanstalt für Wiederaufbau). Det innehåller sedvanliga klausuler, bland annat en klausul om förändring av kontroll⁽⁵⁾ och krav på en lägsta andel eget kapital på 30 % under lånets löptid.

Kommissionens skäl till att inleda förfarandet enligt artikel 88.2 i EG-fördraget

(50) I en skrivelse av den 20 december 2006 (K(2006) 6605 slutlig) meddelade kommissionen Tyskland sitt beslut att inleda det formella granskningsförfarandet. Den slog där fast att Hessen hade gett Hessische Staatsweingüter en fördel genom att fortlöpande täcka vinverksamhetens förluster före 2003 och att den ifrågasatta åtgärden därför utgjorde statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget.

(51) Dessutom framförde den tvivel på att Hessen agerat som en marknadsekonomisk investerare vid de båda första kapitaltillskotten på 1 respektive 1,225 miljoner euro.

(52) Vidare fastslog den att Hessen kan anses ha agerat som en privat investerare genom att bevilja sitt aktieägarlån till Hessische Staatsweingüter GmbH som fristående investering.

(53) Emellertid noterade kommissionen att finansieringen av vinkällaren med eget kapital bör betraktas som en av Hessen genomförd följdinvestering. Den frågade sig då om en privat finansierare, efter att ha täckt ett företags gamla förluster och dessutom skjutit till kapital på totalt 2,225 miljoner euro, fortfarande skulle erbjuda ett kapitaltillskott för finansiering av en ny vinkällare på 7,5 miljoner på aktieägarlånets villkor.

III. SYNPKUNKTER FRÅN BERÖRDA PARTER

(54) Genom en skrivelse av den 15 februari 2007 erhöll kommissionen synpunkter från *Interessengemeinschaft der Rheingauer Winzer*, en sammanslutning av odlare i Rheingau (nedan kallad *berörd part*), som först begärde konfidentiell behandling. Genom en skrivelse av den 7 mars 2007 återtog den emellertid sin begäran.

⁽⁴⁾ I den inlämnade företagsplanen korrigerades kassaflödets årsöverskott-/underskott enbart med avskrivningar i form av ej likvida utgifter.

⁽⁵⁾ Enligt denna klausul kan banken kräva (ytterligare) säkerheter för lånet, om Hessens ägarandel i Hessische Staatsweingüter GmbH skulle understiga 51 %.

- (55) I den berörda partens synpunkter vänder man sig mot Hessische Staatsweingüters byggande av en ny vinkällare och tar upp fyra områden: förberedelsefasen 2002–2006, svagheter i företagsplanen, de investeringar som inte framgår av företagsplanen samt undantagen enligt artikel 87 i EG-fördraget.

Förberedelsefasen 2002–2006

- (56) Enligt den berörda parten stod det redan före finansieringen av den nya vinkällaren klart att delstatsregeringen i Hessen inte avsåg att agera som en marknadsekonomisk investerare. Detta förmodande stöds av följande:

- a) Nästan alla styrelseledamöter i GmbH kommer från offentlig förvaltning. Bara en ledamot kommer från näringslivet.
- b) Alternativ till byggandet av en ny vinkällare (dvs. renovering av den gamla) beaktas inte.
- c) Man tog ingen hänsyn till att andra tyska statsägda vingårdar, särskilt de i delstaten Rheinland-Pfalz, i flera årtionden inte kunnat uppvisa lönsamhet och slutligen sålts.
- d) De föregående kapitaltillskotten lämnades utan några avkastningskrav (vilket visar att delstatsregeringen och styrelsen inte trodde på Hessische Staatsweingüters ekonomiska kapacitet).
- e) Tillskottet av eget kapital för att finansiera den nya vinkällaren omvandlades till ett aktieägarlån först efter kontakter med kommissionen.

- (57) Dessutom frågar sig den berörda parten om GmbH inte uppnådde resultatkraven för 2005/06 genom vissa särskilda intäkter.

Svaga punkter i företagsplanen

- (58) Enligt den berörda parten framgår det inte av företagsplanen från oktober 2006 – som inkluderar aktieägarlånet – om kapitaltillskotten från 2003 och 2004 och finansieringen av den nya vinkällaren med eget kapital genomfördes med beaktande av principen om en marknadsekonomisk investerare. Detta förmodande stöds av följande:

- a) I företagsplanen beaktades inte möjligheten av intäktsoch kvalitetsfluktuationer.

- b) Företagsplanen utgår ifrån att hela produktionen kan avsättas (trots att man med hänsyn till svinn och kvalitetsrisker måste kalkylera med ett avdrag på 3 %).

- c) Risker för kompletteringsköp av druvor, must och vin till följd av marknadsfluktuationer beaktas inte i företagsplanens kalkyl.

- d) Finansiering av sådana kompletteringsköp beaktas inte.

- e) I företagsplanen görs ingen skillnad mellan försäljningspriserna för egenproducerat respektive inköpt vin (enligt den berörda parten måste man i företagsplanen räkna med ett genomsnittligt försäljningspris för inköpt vin på högst 5 euro).

- f) Antagandena om insatsvaror är inte realistiska, då de inte återspeglar den sannolika prisutvecklingen på flaskor.

- g) Den berörda parten kan inte utläsa om finansieringen av ersättningsinvesteringar beaktas genom avskrivningar i företagsplanen.

- (59) Med utgångspunkt från dessa resonemang lade den berörda parten fram en alternativ kalkyl för år 2014. Utgående från ett avdrag för svinn på 3 % vid en egen produktion på 1,1 miljoner liter, ett försäljningspris på 5 euro för 300 000 liter inköpt vin och materialåtgång per liter vin på 1,80 euro, skulle resultatet vid normal verksamhet på GmbH år 2014 bli ett underskott på 900 000 euro, i stället för den beräknade vinsten på 164 000 euro. Enligt den berörda parten är företagsplanen mycket instabil och tar inte tillräcklig hänsyn till eventuella fluktuationer.

Utgifter för förvaltning och vinaffär saknas i företagsplanen

- (60) Enligt den berörda parten är Hessische Staatsweingüters förvaltning och vinaffär kvar på Eberbachklostret som restaureras. Parten anmärker på att kostnaderna för denna restaurering inte ingår i företagsplanen. Enligt den berörda parten kan man inte utesluta en korssubventionering genom lägre hyror.

- (61) Vidare anmärker den berörda parten på att privata vinodlare bara i begränsad omfattning kommer att kunna utnyttja klostrets vinaffär som försäljningsställe.

Undantag enligt artikel 87 i EG-fördraget

(62) Enligt den berörda parten kan den hessiska delstatsregeringen inte hävda följande som argument för att dess ekonomiska ersättningar ska betraktas som tillåtet stöd enligt artikel 87 i EG-fördraget:

- a) Att Hessische Staatsweingüter skulle vara en förebild för privata vinodlare (bestrids av den berörda parten).
- b) Vinodlingsforskningen på det statliga forskningsinstitutet i Geisenheim (enligt den berörda parten kan detta också utföras i samarbete med privata företag).
- c) Nödvändigheten av att bevara kulturlandskapet och särskilt branta sluttningar (enligt den berörda parten odlar Hessische Staatsweingüter bara 20 % av alla branta sluttningar i regionen).

IV. KOMMENTARER FRÅN TYSKLAND

(63) Den 4 april 2007 mottog kommissionen kommentarer från Tyskland. Dessa följer strukturen i den berörda partens synpunkter och innehåller argument på följande fyra områden: den hessiska delstatsregeringen som marknads-ekonomisk investerare, företagsplanens sundhet, flyttningen till Eberbachklostret beaktas i företagsplanen, invändningarna mot stödets förenlighet är irrelevanta. Dessutom lämnas uppgifter om det f.d. delstatsföretagets fastighetsförsäljning.

Den hessiska delstatsregeringen som marknads-ekonomisk investerare

(64) Enligt Tyskland har den hessiska delstatsregeringen agerat som en marknadsekonomisk investerare redan före byggandet av en ny vinkällare. Argumenten i den berörda partens synpunkter är osakliga och rättsligt sett irrelevanta. Detta styrker Tyskland med följande:

- a) Som enda delägare i GmbH utsåg Hessen företrädare i styrelsen, precis som privata investerare gör. Dessutom insattes en företrädare från näringslivet i styrelsen som därmed tillförde sakkunskap utifrån.
- b) Beslutet om var huvudkontoret skulle förläggas och byggandet av en ny vinkällare fattades på marknads-mässiga grunder och baserades på en analys av möjliga strategiska koncept.

c) Enligt marknadsekonomiska investeringsprinciper har den hessiska delstatsregeringen som riktmärke tagit andra privata vingårdar med genomsnittlig och t.o.m. hög lönsamhet (inte andra olönsamma statliga vingårdar som den berörda parten antar).

(65) Enligt Tyskland överensstämmer den ekonomiska utvecklingen av GmbH med företagsplanen. År 2005 förekom det inga särskilda intäkter. Omsättningen blev 500 000 euro högre än planerat. Andra större rörelseintäkter kom från försäkringsersättningar för översvämningsskador och uppvägdes av högre personal- och materialkostnader i sammanhang med dessa skador.

(66) Enligt Tysklands uppgifter skulle resultatet för 2006 motsvara företagsplanen, trots dåliga skördar under år 2005 (21 % lägre än 2004) och 2006 (32 % lägre än 2004).

(67) Enligt lämnade uppgifter skulle de bägge besluten om utbetalningar av de första finansieringsdelarna för den nya vinkällaren ha upphävts och hela summan på 7,5 miljoner euro tillhandahållits som aktieägarlån. Med retroaktiv verkan har de redan utbetalade beloppen inkluderats i lånet och med samma villkor. Delstatens budget har ändrats på motsvarande sätt.

Företagsplanen är väl underbyggd

(68) Enligt Tyskland är företagsplanen väl underbyggd och grundar sig på försiktiga realistiska antaganden. Detta styrks av följande:

a) Produktionsplaneringen baseras på genomsnittsintäkter vid genomsnittsskördar (goda och dåliga skördar samt svinn beaktas). Den planerade produktionsvolymen understiger den genomsnittliga produktionsvolymen på vingårdar i Rheingau.

b) Planeringen av kompletteringsköp är väl underbyggd. GmbH köper inte vin utan druvor på grundval av arrende- och odlingsavtal. Samtliga kostnader för dessa kompletteringsköp beaktas i företagsplanen. Kvalitets- och volymrisker motsvarar exakt riskerna vid egen produktion. Det vin som produceras av druvor som köps inom ramen för arrende- och odlingsavtalen får saluföras under samma namn och märke som GmbH (tappat av producenten). I företagsplanen beaktas att den nya vinkällaren tillfälligt kommer att vara tom under perioden 2007–2010.

c) Beräkningen av insatsvaror baseras på riktiga antaganden. Stordriftsfördelar och effektivitetsökningar leder till besparingar vilket delvis redan skedde 2005/2006.

d) KPMG har bekräftat att företagsplanen grundar sig på realistiska och försiktiga antaganden. Att företagsplanen är genomförbar stöds av det faktum att Commerzbank tillhandahåller ett företagslån för att delfinansiera byggandet av den nya vinkällaren.

e) Ersättningsinvesteringarna beaktas i företagsplanen i form av kapitalkostnader och avskrivningar.

Alla utgifter för flyttningen till Eberbachklostret beaktas i företagsplanen

(69) Enligt de lämnade uppgifterna syftar restaureringen av Eberbachklostret till att bevara ett kulturminnesmärke och inte till att stödja GmbH ekonomiskt. Restaureringen väntas för övrigt pågå i drygt 25 år. GmbH kommer till marknadspriser att hyra lokaler för att förlägga sin förvaltning och vinaffär hit. Inget avtal har ännu slutits mellan GmbH och den stiftelse som förvaltar Eberbachklostret. Företagsplanen innehåller kalkylerade hyreskostnader.

Den berörda partens invändningar är irrelevanta

(70) Enligt de lämnade uppgifterna är finansieringen av nya vinkällaren inte stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget, eftersom den hessiska delstatsregeringen agerat som en privat investerare. Argumenten som den berörda parten tror att Hessen kommer att tillgripa för att rättfärdiga ett sådant stöd är därför inte relevanta i denna sak.

Det f.d. delstatsföretagets fastighetsförsäljning

(71) Dessutom underrättade Tyskland kommissionen om att det f.d. delstatsföretaget sålt fastigheter till ett värde av 2 959 675 euro och att intäkterna förts till delstatens budget.

V. BEDÖMNING AV STÖDET

Regler för statliga stöd

(72) Hessische Staatsweingüter producerar och saluför vin. Enligt artikel 71 i rådets förordning (EG) nr 1493/1999

av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin⁽⁶⁾ ska artiklarna 87, 88 och 89 i EG-fördraget tillämpas på produktion av och handel med de produkter som omfattas av den förordningen. De berörda åtgärderna ska härmed granskas med avseende på reglerna om statligt stöd.

Förekomsten av stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget

(73) Enligt artikel 87.1 i EG-fördraget är stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, oförenligt med den gemensamma marknaden i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna.

(74) Enligt EU-domstolens rättspraxis kan stöd till ett företag snedvrida handeln mellan medlemsstater, om detta företag är verksamt på en marknad som omfattas av handel inom gemenskapen⁽⁷⁾. Hessische Staatsweingüter producerar och saluför vin och verkar därmed på en mycket internationell marknad med hård konkurrens⁽⁸⁾. De berörda åtgärderna omfattar statliga medel (Hessens budget) och är selektiva, eftersom de avser ett bestämt företag. De måste därför granskas, om de berörda åtgärderna ger eller gav Hessische Staatsweingüter en fördel som snedvrider konkurrensen och påverkar handeln och därmed utgör stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget. För bedömningen av om åtgärderna i fråga innebär en fördel ska principen om en marknadsekonomisk investerare tillämpas⁽⁹⁾.

Åtgärder av den 31 december 2002

(75) Granskningen har visat att Hessen gett Hessische Staatsweingüter en fördel genom att täcka dess förluster och att den ifrågasatta åtgärden utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget.

⁽⁶⁾ EGT L 179, 14.7.1999, s. 1.

⁽⁷⁾ Se särskilt domstolens dom av den 13 juli 1988 i mål 102/87, *Frankrike mot kommissionen*, REG 1988, s. 4067.

⁽⁸⁾ Inom gemenskapen är handeln med vin av mycket stor omfattning. I EU-25 säljs cirka 20 % av den totala vinproduktionen till andra medlemsstater. År 2005 omfattades cirka 37,1 milj. hl (införsel) och 38,8 milj. hl (utförsel) av handel inom gemenskapen (EU-25). År 2004/05 uppgick Tysklands andel av den totala vinproduktionen inom EU-25 till cirka 5,5 % (källa: Eurostat).

⁽⁹⁾ Se kommissionens meddelande om tillämpningen av artiklarna 92 och 93 (nuvarande artiklarna 87 och 88) i EEG-fördraget och artikel 5 i kommissionens direktiv 80/723/EEG om offentliga företag inom tillverkningssektorn (EGT C 307, 13.11.1993, s. 4).

- (76) Det ska undersökas om Hessische Staatsweingüter när det var direkt underställt Hessens delstatsförvaltning (till slutet av 1997) och sedan var delstatsföretag, dvs. inte direkt underställt Hessens delstatsförvaltning men fortfarande inte ett fristående bolag, kunde anses vara företag i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget.
- (77) Om en stat utövar ekonomisk verksamhet, är det inte avgörande om den utövar denna genom en särskild organisation eller genom en organisation inom den statliga förvaltningen. Detta anges i domstolens beslut i mål C-118/85, kommissionen mot Italien⁽¹⁰⁾ och följaktligen ska organisationen i fråga betraktas som ett offentligt företag. Av detta följer att Hessische Staatsweingüter redan före 2003 skulle uppfattas som företag i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget.
- (78) Kommissionen drar slutsatsen att bedömningen av stödet ska gälla perioden 1995–2002. Den påminner om att det för kommissionens befogenheter att återkräva stöd ska gälla en preskriptionstid på tio år, enligt artikel 15 i rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget⁽¹¹⁾. Preskriptionstiden ska börja den dag då det olagliga stödet beviljas mottagaren. Preskriptionstiden ska avbrytas av varje åtgärd avseende det olagliga stödet som vidtas av kommissionen eller av en medlemsstat som agerar på kommissionens begäran.
- (79) I sitt beslut om att inleda förfarandet slog kommissionen fast att det första mötet som ägde rum den 26 januari 2005 mellan de hessiska myndigheterna och tjänstemän från GD AGRI kan betraktas som en händelse som avbryter preskriptionstiden enligt artikel 15 i förordning (EG) nr 659/1999.
- (80) Detta preliminära ställningstagande bestrids varken i den berörda partens mottagna synpunkter eller Tysklands kommentarer, efter att kommissionens beslut offentliggjorts. Kommissionen vidhåller därför sin uppfattning att det första mötet, som ägde rum den 26 januari 2005 mellan de hessiska myndigheterna och tjänstemän från GD AGRI, utgör en händelse som avbryter preskriptionstiden.
- (81) Det ifrågasatta stödet som Hessen kontinuerligt beviljade för att täcka Hessische Staatsweingüters förluster består därför av motsvarande bidrag till vinverksamheten som del av den offentliga förvaltningen under perioden 1995–1997 (209 520 euro) respektive som delstatsföretag under perioden 1998–2002 (332 339 euro). Det totala beloppet uppgår till 541 859 euro (se skäl 22).
- (82) I sin skrivelse av den 20 december 2006 (K(2006) 6605 slutlig) slog kommissionen dessutom fast att *Betrieb gewerblicher Art* framstår som den enda mottagare som tidigare gynnats av stödet.
- (83) Enligt Tysklands uppgifter är *Betrieb gewerblicher Art* rättsligt och ekonomiskt efterföljaren till delstatsföretaget Hessische Staatsweingüter, eftersom det rättsligt och ekonomiskt äger Hessische Staatsweingüters anläggningstillgångar och bör betraktas som den egentliga mottagaren av det tidigare stödet. Maskiner och inventarier i rörelsen leasar GmbH av *Betrieb gewerblicher Art*. Leasingavgiften fastställdes på grundval av två expertutlåtanden om leasingvärdet (*Pachtwertermittlungsgutachten*) som de hessiska myndigheterna lämnat in (se skäl 29). Kommissionen slår därför fast att dessa anläggningstillgångar leasas på marknadsvillkor.
- (84) Kommissionen anser dock att GmbH som övertog vinverksamheten samt delstatsföretagets omsättningstillgångar och maskiner och inventarier i rörelsen (se skäl 29), genom åtgärderna före den 31 december 2002 getts en fördel och att GmbH därför också bör betraktas som mottagare av de tidigare stöden.
- (85) De tvivel som föranledde kommissionen att inleda förfarandet och de preliminära ställningstagandena i beslutet om att inleda det har därmed bekräftats.
- Omstrukturerings av Hessens vinverksamhet**
- (86) Undersökningen har bekräftat kommissionens tvivel på att Hessen genom kapitaltillskott till GmbH på inledningsvis 1 miljoner euro och sedan ytterligare 1,225 miljoner har agerat som en marknadsekonomisk investerare.
- (87) Enligt Tysklands uppgifter tillhandahölls kapitalet till marknadsvillkor, då den förväntade avkastningen – vilket Hoffmann-utlåtandet bekräftar – motsvarade branschgenomsnittet eller t.o.m. översteg det, medan företagsplanen för GmbH enligt KPMG utgick från en försiktig planeringsmodell.

⁽¹⁰⁾ REG 1987, s. 2599.

⁽¹¹⁾ EGT L 83, 27.3.1999, s. 1.

- (88) Kommissionen slår fast att sådan bedömning borde avse hela omstruktureringen, eftersom avkastningen på eget kapital utgjort Tysklands riktvärde och det egna kapitalet på GmbH återspeglade alla vidtagna omstruktureringsåtgärder (dvs. inte bara kapitaltillskotten utan också tillförda tillgångar och skuldavskrivningen).
- (89) Den berörda parten förklarar i sina synpunkter (se skäl 54) att Hessen före finansieringen av den nya vinkällaren inte agerat som en marknadsekonomisk investerare. I synpunkterna hänvisas bland annat till styrelsens sammansättning i GmbH, på att andra olönsamma vingårdar inte använts för jämförelser och det faktum att kapitaltillskotten lämnats utan avkastningskrav. Dessutom påtar den berörda parten olika svaga punkter i företagsplanen och hävdar att den är för instabil och inte tillräckligt beaktar eventuella fluktuationer.
- (90) I sina kommentarer (se skäl 63) avvisar Tyskland den berörda partens framlagda argument som felaktiga i sak och rättsligt sett irrelevanta.
- (91) Kommissionens anser att företagsplanen är väl underbyggd och att Tysklands redogörelser undanröjer den berörda partens framlagda invändningar. Dessutom anser kommissionen liksom Tyskland att andra jämförbara och lönsamma vingårdar bör användas som riktmärke vid testet med en marknadsekonomisk investerare (se skäl 64).
- (92) Kommissionen slår därför fast att Hessens omstruktureringsåtgärder i fallet GmbH i sig kan uppfattas som rimliga för en investerare under normala marknadsförhållanden (tillförda tillgångar, skuldavskrivningar och två kapitaltillskott). Den anser dock att kapitaltillskotten bör bedömas mot bakgrund av alla vidtagna åtgärder, inklusive täckandet av förluster från tiden före den 31 december 2002, då vinverksamheten var direkt underställd Hessens offentliga förvaltning. GmbH övertog då vinverksamheten och bör i viss utsträckning uppfattas som mottagare av detta tidigare stöd (se skäl 82) ⁽¹²⁾.
- (93) Kommissionen anser särskilt att skuldavskrivningen på 1 792 000 euro, som avsåg delstatsföretagets upplupna skulder till Hessen från den tidigare verksamheten, hade samma syfte som det tillfälliga täckandet av underskott före den 31 december 2002. De kan därför betraktas som subventionering i efterhand av den tidigare verksamheten.
- (94) Kommissionen anser därför att omstruktureringsåtgärderna inte rimligen kan separeras från åtgärderna före den 31 december 2002. Den drar följaktligen slutsatsen att Hessen mot bakgrund av delstatens tidigare driftsstöd till vinverksamheten inte agerat som en marknadsekonomisk investerare när delstaten vidtagit olika omstruktureringsåtgärder i fallet GmbH (tillförda tillgångar, skuldavskrivningar och två kapitaltillskott). Omstruktureringsåtgärderna utgör därmed statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget.
- (95) De tvivel som föranledde kommissionen att inleda förfarandet och de preliminära ställningstagandena i beslutet om att inleda det har därmed bekräftats.
- Finansiering av den nya vinkällaren med eget kapital**
- (96) Beträffande finansieringen av den nya vinkällaren med eget kapital har granskningen bekräftat kommissionen tvivel på att Hessen – mot bakgrund av dess tidigare investeringar – skulle agerat som en marknadsekonomisk investerare när delstaten beviljade Hessische Staatsweingüter GmbH aktieägarlån.
- (97) Den berörda partens synpunkter om påstådda svaga punkter i företagsplanen gäller också finansieringen av den nya vinkällaren. Dessa synpunkter bestrids i kommentarerna från Tyskland (se skälen 58 och 68). Beträffande finansieringen av den nya vinkällaren anser kommissionen också att Tysklands redogörelser undanröjt den berörda partens invändningar och att företagsplanen är väl underbyggd (se skäl 91), eftersom möjligheten till intäkt- och kvalitetsfluktuationer samt svinn beaktas och den inkluderar alla nödvändiga kostnadsfaktorer (se skälen 68 och 69). Dessutom granskades företagsplanen av KPMG och bedömdes som mycket försiktig (se skäl 38).
- (98) Vidare yttrar sig den berörda parten om det faktum att Hessens tillskott till det egna kapitalet för att finansiera den nya vinkällaren omvandlades till ett aktieägarlån först efter kontakter med kommissionen. Enligt den berörda parten ingår dessutom inte utgifterna i samband med Hessische Staatsweingüters förvaltning och vinaffär i företagsplanen. Enligt parten kan man inte utesluta en korssubventionering genom lägre hyror.

⁽¹²⁾ Enligt förstainstansrättens dom i mål T 11/95 (*BP Chemicals Limited mot kommissionen*, REG 1998, s. II-3235) utesluter den omständigheten att ett offentligt företag redan har gjort kapitaltillskott som anses utgöra "stöd" till sitt dotterbolag inte omedelbart att ett ytterligare kapitaltillskott kan anses utgöra en investering som uppfyller kriteriet med en privat investerare som verkar på normala marknadsekonomiska villkor, såvida detta tillskott skäligen kan särskiljas från de första tillskotten och kan anses vara en självständig investering (se punkt 170 i domen). I punkt 171 i denna dom anser domstolen att den tidsföljd i vilken tillskotten ägde rum, deras syfte och den ställning som dotterbolaget befann sig i då besluten att genomföra vart och ett av tillskotten fattades är relevanta omständigheter för en sådan bedömning.

(99) I sina kommentarer meddelar Tyskland att de redan gjorda utbetalningarna för den nya vinkällaren i sin helhet ingår i aktieägarlånet och med retroaktiv verkan omfattas av samma villkor (se skäl 67). Dessutom klargör de att företagsplanen innehåller all lokalhyra för Hessische Staatsweingüters förvaltning och vinaffär på Eberbachklostret (se skäl 69). Företagsplanen innehåller kalkylerade hyreskostnader. Kommissionen anser därför att Tysklands klargöranden kunnat undanröja de invändningar som den berörda parten lagt fram.

(100) Aktieägarlånet innebär en fast årsränta på 3,7 % och ska inräknas i resultatet för GmbH (se skälen 41–44 för en utförlig beskrivning av finansieringsvillkoren). Kommissionen anser att dessa villkor är rimliga marknadsvillkor för denna typ av investering. Dessutom konstaterar kommissionen att resterande finansieringsbehov täcks av ett banklån till marknadsvillkor, vilket är en indikator på företagets ekonomiska bärkraft.

(101) Kommissionen står därför fast vid sin slutsats i skrivelsen av den 20 december 2006 (K(2006) 6605 slutlig): att aktieägarlånet i sig kan anses ha beviljats på för en marknadsekonomisk investerare rimliga villkor och därmed inte skulle ge GmbH någon fördel.

(102) Den anser dock att finansieringen av den nya vinkällaren inte rimligen kan separeras från de stöd som GmbH tidigare erhållit. Den nya vinkällaren var en integrerad del av omstruktureringsplanen och bör uppfattas som ytterligare åtgärder i omstruktureringsprocessen (dvs. utöver skuldavskrivningen och de båda kapitaltillskotten). Dessutom är det ekonomiska och finansiella läget på GmbH, som möjliggör delfinansiering av vinkällaren via ett affärsbankslån, en konsekvens av Hessens omstruktureringsåtgärder på företaget och bör därför bedömas mot denna bakgrund.

(103) Om Hessens finansiering av den nya vinkällaren med eget kapital på 7,5 miljoner euro, beviljat som aktieägarlån på motsvarande villkor, drar kommissionen mot bakgrund av de tidigare vidtagna omstruktureringsåtgärderna därför slutsatsen att delstaten inte agerar som en marknadsekonomisk investerare och att detta aktieägarlån där-

med utgör stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget.

(104) De tvivel som föranledde kommissionen att inleda förfarandet och de preliminära ställningstagandena i beslutet om att inleda det har därmed bekräftats.

Undantag enligt artikel 87 i EG-fördraget

(105) Förbudet mot statligt stöd enligt artikel 87.1 utesluter inte att vissa typer av stöd kan anses vara förenliga med den gemensamma marknaden enligt undantagen i artikel 87.2–3.

(106) De ifrågasatta åtgärderna kan inte anses ha social karaktär eller avhjälpa skador som orsakats av naturkatastrofer så att artikel 87.2 a eller b i EG-fördraget kunde åberopas. Åtgärderna syftar uppenbarligen heller inte till att främja den ekonomiska utvecklingen i regioner där levnadsstandarden är onormalt låg, främja genomförandet av viktiga projekt av gemensamt europeiskt intresse eller främja kultur och bevara kulturarvet. Således är undantagen enligt artikel 87.3 a, b och d i EG-fördraget inte tillämpliga i detta fall.

(107) Enligt undantaget i artikel 87.3 c i EG-fördraget kan kommissionen anse stöden vara förenliga med den gemensamma marknaden, om de underlättar utvecklingen av vissa näringsverksamheter eller vissa regioner men inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset.

Åtgärder av den 31 december 2002

(108) Enligt punkt 15 i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till jordbruk och skogsbruk 2007–2013 ⁽¹³⁾ ska stödåtgärder för att anses förenliga med den gemensamma marknaden innehålla en stimulansfaktor eller kräva en motprestation från mottagaren. Ensidiga statliga stödåtgärder som endast har till syfte att förbättra producenternas finansiella situation, men som inte på något sätt bidrar till sektorns utveckling, anses utgöra driftsstöd som inte är förenliga med den gemensamma marknaden.

⁽¹³⁾ EUT C 319, 27.12.2006, s. 1.

(109) Kommissionen påpekar att det inte är uppenbart att Hessische Staatsweingüter före 2003 kan anses vara ett företag i svårigheter. Klart är att de 541 859 euro som Hessen tillhandahöll Hessische Staatsweingüter under perioden 1995–2002 utgjorde ett driftsstöd. Detta innebär dock inte nödvändigtvis att Hessische Staatsweingüter var ett företag i svårigheter som inte kunnat få ytterligare finansiering på marknadsvillkor. Dessutom var det tillfälliga täckandet av underskott temporära åtgärder som inte baserades på någon omstruktureringsplan. Åtgärderna vidtogs långt före omstruktureringsbeslutet. Det sista täckandet av ett underskott som ingår i summan 541 859 euro skedde 1999 (se skäl 21), medan förberedelserna för omstrukturen började först 2001. En omstruktureringsplan började utarbetas i juni 2002 och det officiella omstruktureringsbeslutet fattades den 10 december 2002 (se beskrivningen av omstrukturen i skälen 23–38 och särskilt i skäl 28). Därför kan de täckta underskotten inte anses ingå i omstruktureringsprocessen som rent faktiskt inleddes den 31 december 2002.

(110) Stödet var heller inte förknippat med investeringar, utbildning, skapande av arbetstillfällen eller krävde en motprestation från mottagaren. Dess enda syfte var att förbättra producentens finansiella situation.

(111) Kommissionen anser därför att stödet är ett driftsstöd som inte är förenligt med den gemensamma marknaden.

(112) Kommissionen beklagar att Tyskland inte anmält stödet enligt artikel 88.3 i EG-fördraget utan lagstridigt genomfört det.

Omstrukturering av Hessens vinverksamhet och finansiering av den nyavinkällaren med eget kapital

(113) Mot bakgrund av de tidigare beviljade omstruktureringsåtgärderna slogs det fast att finansieringen av den nya vinkällaren med eget kapital utgör ett stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget (se skäl 103), varför den fortsättningsvis anses ingå i omstruktureringsåtgärderna.

(114) Omstruktureringsstöd till företag i svårigheter ska normalt granskas i enlighet med gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter⁽¹⁴⁾. Enligt punkterna 103 och 104 i dessa riktlinjer ska kommission dock granska stöd som anmälts före den 10 oktober 2004 och ej anmälda undsättnings- och omstruktureringsåtgärder enligt de riktlin-

jer som var tillämpliga när anmälan gjordes eller när stödet beviljades.

(115) Omstruktureringsåtgärderna med avseende på det framtida GmbH beslutades formellt av delstatsregeringen den 10 december 2002 (se skälen 28–33). Detta datum bör därför betraktas som tidpunkten då stödet gavs. Vid denna tidpunkt gällde gemenskapens riktlinjer från 1999 för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter⁽¹⁵⁾ (nedan kallade *omstruktureringsriktlinjerna*). Kapitel 3.2 i dessa riktlinjer innehåller de särskilda föreskrifterna för omstruktureringsstöd.

Stödberättigande

(116) Enligt punkt 30 i omstruktureringsriktlinjerna måste företaget kunna anses befinna sig i svårigheter för att vara berättigat till omstruktureringsstöd.

(117) Enligt punkt 4 i dessa riktlinjer anser kommissionen att ett företag befinner sig i svårigheter, om det inte med egna finansiella medel eller med medel från ägare/aktieägare eller långivare kan hejda förluster som utan ingripanden från de offentliga myndigheterna leder till att företaget med största sannolikhet försätts i konkurs på kort eller medellång sikt.

(118) I föreliggande fall hade GmbH en solid finansiell ställning, när det grundades i början av 2003 (se skäl 32). Emellertid återspeglade den ingående balansräkningen redan situationen efter genomförandet av de flesta omstruktureringsåtgärderna (tillförda tillgångar, skuldavskrivningar och ett första kapitaltillskott). Även under dessa omständigheter skulle GmbH inte förmått täcka sina förluster med egna finansiella medel, innan verksamheten gick jämnt upp enligt plan. I företagsplanen från juni 2002 uppskattades att cirka 4,3 miljoner euro måste skjutas till för att täcka den löpande verksamhetens likviditetsbehov under de första åren efter omstrukturen (se skäl 26). Enligt revideringen från september 2002 krävdes ytterligare 3,4 miljoner (se skäl 27). Trots att GmbH hade relativt starkt eget kapital (totalt cirka 7,6 miljoner, dvs. cirka 91 % av balansomslutningen), skulle företaget med största sannolikhet inte kunnat täcka den löpande verksamhetens likviditetsbehov innan det blev lönsamt. Det är dessutom osannolikt att GmbH kunnat få extern finansiering för sin löpande verksamhet utan att Hessen ställt säkerhet. Det kunde fastställas att aktieägarnas bidrag i samband med omstruktureringsåtgärderna inte gavs på villkor som skulle varit rimliga för en marknadsekonomisk investerare (se skäl 94). De medel som Hessen tillhandahöll måste därför anses innehålla ett stödelement och kan inte anses visa att företaget skulle kunnat överleva utan statligt ingripande.

⁽¹⁴⁾ EUT C 244, 1.10.2004, s. 2.

⁽¹⁵⁾ EGT C 288, 9.10.1999, s. 2.

(119) Vid grundandet kan GmbH därför anses vara ett företag i svårigheter enligt punkt 4 i omstruktureringsriktlinjerna.

(120) Enligt punkt 7 i omstruktureringsriktlinjerna har nybildade företag inte rätt till undsättnings- eller omstruktureringsstöd ens om deras finansiella ställning inledningsvis är svag. Enligt fotnot 9 i omstruktureringsriktlinjerna bör grundandet av ett dotterbolag som endast inrättas för att ta emot dess tillgångar och eventuellt dess skulder inte anses utgöra bildande av ett nytt företag.

(121) I föreliggande fall grundades GmbH den 1 januari 2003 och skulle därför omfattas av definitionen på nybildat företag, vid den tidpunkt då omstruktureringsåtgärderna vidtogs. Emellertid förblev fasta anläggningstillgångar i Hessens ägo (i *Betrieb gewerblicher Art*) och leasas av GmbH, medan omsättningstillgångar och maskiner och inventarier i rörelsen på cirka 7,3 miljoner euro samt vissa kortfristiga skulder och avsättningar överfördes på GmbH. GmbH kan därför betraktas som dotterbolag, som endast inrättades för att ta emot delstatsföretagets tillgångar och skulder. Kommissionen anser att GmbH därför omfattas av undantaget enligt fotnot 9 i omstruktureringsriktlinjerna och därför i princip är berättigat till omstruktureringsstöd enligt punkt 30 i riktlinjerna i fråga.

Återställa lönsamheten

(122) Enligt punkterna 31–34 i omstruktureringsriktlinjerna ska beviljande av stöd förutsätta att en omstruktureringsplan genomförs. Omstruktureringsplanen, som ska ha en så kort varaktighet som möjligt, ska göra det möjligt att inom rimlig tid återställa företagets långsiktiga lönsamhet och på grundval av realistiska antaganden om de framtida villkoren för verksamheten. I omstruktureringsplanen ska en omvandling av företaget föreslås så att det, när omstruktureringen väl är genomförd, kan bära alla sina kostnader, inbegripet avskrivningar och finansiella kostnader. Den nuvärdesberäknade avkastningen på eget kapital i det omstrukturerade företaget måste vara tillräcklig för att företaget ska vara i stånd att konkurrera på marknaden av egen kraft.

(123) I föreliggande fall utarbetades ett strategidokument inför omstruktureringen från augusti till november 2001 (*Situationsanalys och utvecklingsperspektiv*). Det innehöll olika scenarier för hur Hessische Staatsweingüter kunde utvecklas (se skäl 23). På grundval av detta dokument utarbetades i juni 2002 en företagsplan för de olika scenarierna. Den enda strategiska inriktning som skulle vara lönsam på lång sikt var att bygga en ny vinkällare på

Steinbergdepåns område och flytta Hessische Staatsweingüters förvaltning och vinaffär till Eberbachklostret. Man utgick här från att Hessen skulle överta alla skulder till och med 2002. Investeringskostnaderna för den nya vinkällaren kalkylerades till totalt 15 miljoner euro och skulle delvis finansieras med försäljning av rörelsefrämmande fastigheter och delvis med lånat kapital. I enlighet med företagsplanen skulle Hessische Staatsweingüter under verksamhetsåret 2006/2007 uppnå sitt första positiva täckningsbidrag och verksamhetsåret 2008/2009 sitt första positiva kassaflöde. En förändring av marknadsläget och andra omständigheter gjorde att finansieringsmodellen måste revideras i september 2002, vilket gjorde att Hessische Staatsweingüter till skillnad från modellen från juni 2002 skulle bli lönsamt först vid en något senare tidpunkt. Den hessiska delstatsregeringen beslutade den 10 december 2002 att välja denna strategiska inriktning (se skälen 24–28).

(124) I februari 2003 uppdaterades återigen företagsplanen från september 2002 (kompletterad med en fullständig resultatplanering) och på nytt i november 2003. Enligt företagsplanen från november 2003 skulle ett första positivt EBITDA⁽¹⁶⁾ nås redan under verksamhetsåret 2007, ett första positivt kassaflöde nås 2010 och ett årsöverskott från och med 2014. Enligt lämnade uppgifter skulle man med den förutsatta finansieringsmodellen erhålla en avkastning på eget kapital före skatt på drygt 3 % år 2016, som från och med 2019 skulle överstigit 7 %.

(125) Kommissionen anser att den hessiska delstatsregeringens i december 2002 beslutade omstruktureringsplan gör det möjligt att inom rimlig tid återställa den långsiktiga lönsamheten på GmbH och på grundval av realistiska antaganden om de framtida villkoren för verksamheten.

(126) Den anser vidare att den förväntade avkastningen på eget kapital i det omstrukturerade företaget är tillräcklig för att företaget ska vara i stånd att konkurrera på marknaden av egen kraft. I detta sammanhang utgår kommissionen även från det av de hessiska myndigheterna inlämnade Hoffmann-utlåtandet. För med Hessische Staatsweingüter jämförbara vingårdar anger detta utlåtande en avkastning på eget kapital på cirka 2–3 %. Vidare beräknas det ta minst 10 och i genomsnitt 10–15 år att uppnå ekonomisk balans (break-even) vid omstrukturering av vingårdar eller vid långfristiga större investeringar (se skälen 35–37). Enligt lämnade uppgifter utvärderade KPMG företagsplanen i februari 2003 och bedömde den som mycket försiktig när det gäller mest pessimistiskt scenario (se skäl 38).

⁽¹⁶⁾ Earnings before interest, tax, depreciation and amortization (rörelseresultat före räntor, skatter, avskrivningar och amorteringar).

- (127) Kommissionen anser också att det i planen föreslås en sådan omställning av företaget att det efter omstruktureringen kan täcka alla kostnader inklusive avskrivningar och finansieringskostnader och åter bli lönsamt (se skäl 30).

- (128) Den underliggande omstruktureringsplanen överensstämmer därmed med bestämmelserna i punkterna 31–34 i omstruktureringsriktlinjerna.

Förhindra otillbörlig snedvridning av konkurrensen

- (129) Enligt punkterna 35–39 i omstruktureringsriktlinjerna måste åtgärder vidtas för att i största möjliga mån mildra stödets negativa följder för konkurrenterna, vilket vanligtvis innebär att företaget måste begränsa närvaron på sin marknad eller sina marknader när omstruktureringsperioden är slut. Om företagens marknadsandel är försumbar, utgår kommissionen ifrån att det inte föreligger någon påverkan på konkurrensen (se punkt 36 i omstruktureringsriktlinjerna).

- (130) Enligt lämnade uppgifter är Hessische Staatsweingüter Tysklands största vingårdar med sina vinodlingar på cirka 190 ha. I företagsplanen för GmbH från juni 2002 skattades försäljningsvolymen till cirka 1 miljon liter per år. Enligt uppgifterna producerade Hessische Staatsweingüter före 2003 huvudsakligen Riesling. På EU-nivå (EU-25) producerades 2002/2003 totalt cirka 15,6 miljarder liter vin⁽¹⁷⁾. Hessische Staatsweingüters andel av denna totala volym var knappt 0,01 %. Enligt de hessiska myndigheterna uppgår Rieslingodlingarna i Europeiska unionen till totalt 26 413 ha (där Tysklands andel på 21 197 ha är störst). Hessische Staatsweingüters vinodlingar på cirka 190 ha svarar för cirka 0,7 % av Europeiska unionens odlingsareal i fråga om Riesling. Man kan därför utgå ifrån att dess andel av den relevanta marknaden är försumbar och att man i föreliggande fall kan bortse från de föreskrivna uppvägandeåtgärderna.

- (131) I enlighet med möjligheten enligt punkt 42 iii i omstruktureringsriktlinjerna utgår kommissionen från att Hessische Staatsweingüter inte kommer att få ytterligare stöd under

omstruktureringsfasen (dvs. till 2014 enligt den i november 2003 uppdaterade företagsplanen).

Begränsa stödet till vad som är absolut nödvändigt

- (132) Enligt punkterna 40–41 i gemenskapsriktlinjerna ska stödbeloppet och stödnivån begränsas till vad som är absolut nödvändigt för att möjliggöra en omstrukturering. Därför ska de stödmottagande företagen i väsentlig utsträckning bidra till omstruktureringen med egna medel, inbegripet genom försäljning av tillgångar som inte är oundgängliga för företagets överlevnad eller genom extern finansiering på marknadsmässiga villkor. Stödet får inte ges i sådan form eller med ett sådant belopp att det förser företaget med ett överskott av likvida medel som skulle kunna användas för aggressiva verksamheter som snedvrider marknaden och som inte har anknytning till omstruktureringen. Stödet får inte heller användas för att finansiera nyinvesteringar som inte är nödvändiga för att återställa lönsamheten. Det ska alltid visas för kommissionen att stödet endast syftar till att återställa företagets lönsamhet och att det inte gör det möjligt för mottagaren att under loppet av omstruktureringen utveckla sin produktionskapacitet, utom i de fall då detta är nödvändigt för att återställa företagets lönsamhet och det inte snedvrider konkurrensen.

- (133) När omstruktureringen förbereddes beaktades tre strategiska inriktningar, nämligen en gradvis restaurering av de gamla lokalerna i Eltville, byggande av en ny vinkällare i Eltville respektive byggande av en ny vinkällare på Steinbergdepåns område (se skälen 24–26). Kommissionen medger att den enda strategiska inriktning som skulle vara lönsam på lång sikt var att bygga en ny vinkällare på Steinbergdepåns område och flytta Hessische Staatsweingüters förvaltning och vinaffär till Eberbachklostret (se skäl 26). Enligt lämnade uppgifter skulle den nya vinkällaren göra det möjligt för Hessische Staatsweingüter att producera rödviner av hög kvalitet. Kommissionen anser därför att den utvidgade produktionskapaciteten enligt omstruktureringsplanen är nödvändig för att återställa företagets lönsamhet. Vidare anser den att stödet begränsar sig till vad som är absolut nödvändigt för att möjliggöra en omstrukturering. GmbH erhöll vid grundandet den 1 januari 2003 ett första kapitaltillskott på 1 miljoner euro. Dessutom uppgick företagets likvida medel till cirka 538 000 euro enligt den lämnade balansräkningen. Emellertid skulle GmbH enligt företagsplanen uppnå ett första positivt kassaflöde först under verksamhetsåret 2008/2009. Det beräknades att ytterligare bidrag på 4,3–7,7 miljoner euro skulle krävas för att under de första verksamhetsåren täcka den löpande verksamhetens likviditetsbehov på GmbH. Det kan alltså fastställas att företaget trots ett första kapitaltillskott inte hade ett överskott av likvida medel som det kunde använda för aggressiva verksamheter som snedvrider marknaden och som inte har anknytning till omstruktureringen.

⁽¹⁷⁾ Källa: Eurostat

- (134) Den nya vinkällarens totala investeringar på cirka 15 miljoner euro finansieras delvis med aktieägarlån på 7,5 miljoner. Resterande finansieringsbehov för den nya vinkällaren täcks genom lån från en affärsbank (se skäl 49). Kommission konstaterar att detta lån från en affärsbank utgör ett betydande belopp. Därmed följs i detta fall bestämmelserna i punkterna 40–41 i omstruktureringsriktlinjerna.

Fullständigt genomförande av omstruktureringsplanen

- (135) Enligt punkt 43 i omstruktureringsriktlinjerna ska företaget genomföra omstruktureringsplanen i sin helhet.
- (136) Kommissionen anser att detta villkor har uppfyllts. Enligt lämnade uppgifter ska GmbH under sina båda första verksamhetsår klart ha överträffat omsättnings- och vinstmålen. Efter grundandet av GmbH och det första kapitaltillskottet gav delstaten ytterligare ett kapitaltillskott på 1,225 miljoner euro (se skäl 33). Den nya vinkällaren (beräknade investeringskostnader på totalt 15 miljoner) finansieras delvis genom ett aktieägarlån från delstaten med en garanterad fast lägsta räntesats (se skälen 40–45) och delvis genom lån från en affärsbank (se skäl 49). Förvaltningen och vinaffären ska förläggas till Eberbachklostret.

Principen om "en enda gång"

- (137) I syfte att undvika stödmissbruk får enligt punkt 48 i omstruktureringsriktlinjerna omstruktureringsstöd endast beviljas en enda gång under tio år (räknat från det att omstruktureringsperioden löpte ut eller genomförandet av planen upphörde). Enligt punkt 49 i riktlinjerna påverkas inte tillämpningen av denna regel av ändringar i ägarförhållandena i det stödmottagande företaget till följd av att ett stöd beviljas.
- (138) Kommissionen anser att principen om "en enda gång" uppfylls i föreliggande fall, då Hessische Staatsweingüter inte fått något undsättnings- eller omstruktureringsstöd under de senaste tio åren. Som framgår av skäl 109 har kommissionen inte slagit fast att Hessische Staatsweingüter borde betraktas som ett företag i svårigheter när det var direkt underställt den offentliga förvaltningen och sedan var delstatsföretag. I stället var det tillfälliga täckandet av underskott under perioden 1995–2002 utslutande olagligt driftsstöd (se skäl 111).
- (139) Kommissionen anser därför att Hessens omstruktureringsåtgärder i fallet Hessische Staatsweingüter följer mot-

svarande bestämmelser i gemenskapens riktlinjer från 1999 för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter. De är därmed förenliga med den gemensamma marknaden.

- (140) Kommissionen beklagar att Tyskland inte anmält stödet enligt artikel 88.3 i EG-fördraget utan lagstridigt genomfört det.

VI. SLUTSATSER

- (141) Kommissionen slår fast att Tyskland olagligt har genomfört åtgärder för att kontinuerligt ge Hessische Staatsweingüter stöd i form av underskottstäckning med 541 859 euro, vilket strider mot artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget. Dessa stöd har gynnat både *Betrieb gewerblicher Art* och GmbH. Om de särskilda förhållandena i fallet kan det slås fast att den erhållna fördelen är proportionerlig mot de rörelsetillgångar som övertagits från delstatsföretaget Hessische Staatsweingüter.
- (142) Vidare slår kommissionen fast att Hessens omstruktureringsåtgärder i fallet GmbH utgör statligt stöd som är förenligt med EG-fördraget.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det statliga stöd på 541 859 euro som Tyskland i strid mot artikel 88.3 i EG-fördraget beviljat Hessische Staatsweingüter under perioden 1995–2002 är olagligt och inte förenligt med den gemensamma marknaden.

Det statliga stöd som Tyskland efter 2002 olagligt och i strid mot artikel 88.3 i EG-fördraget beviljat Hessische Staatsweingüter GmbH Kloster Eberbach i form av omstruktureringsåtgärder är förenligt med den gemensamma marknaden.

Artikel 2

1. Tyskland ska återkräva det stöd som avses i artikel 1.1 från *Betrieb gewerblicher Art* respektive Hessische Staatsweingüter GmbH Kloster Eberbach proportionerligt mot det erhållna stödet.

2. Det belopp som ska återkrävas ska innefatta ränta från den dag då stödet utbetalades till den dag det återbetalas.

3. Räntan ska beräknas som sammansatt ränta enligt kapitel V i kommissionens förordning (EG) nr 794/2004 ⁽¹⁸⁾.

Artikel 3

1. Återkrävandet av det stöd som avses i artikel 1.1 ska genomföras omedelbart och effektivt.

2. Tyskland ska säkerställa att detta beslut genomförs inom fyra månader efter den dag då detta beslut delgivits.

Artikel 4

1. Inom två månader efter den dag då detta beslut har delgivits ska Tyskland lämna följande uppgifter till kommissionen:

- Det totala belopp (kapitalbelopp och ränta) som ska återkrävas från var och en av mottagarna.
- En utförlig beskrivning av vidtagna och planerade åtgärder för att genomföra detta beslut.
- Skrivelser genom vilka stödmottagarna anmodats återbetala stödet.

2. Tills återbetalningen av det i artikel 1.1 avsedda stödet har avslutats, ska Tyskland underrätta kommissionen om hur dess åtgärder för att genomföra detta beslut fortskrider. På kommissionens begäran ska Tyskland utan dröjsmål överlämna all information om vilka åtgärder som har vidtagits och som planeras för att följa beslutet. Tyskland ska också lämna detaljerade uppgifter om de stöd- och räntebelopp som stödmottagarna redan återbetalt.

Artikel 5

Detta beslut riktar sig till Förbundsrepubliken Tyskland.

Utfärdat i Bryssel den 20 maj 2008.

På kommissionens vägnar
Mariann FISCHER BOEL
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁸⁾ EUT L 140, 30.4.2004, s. 1.

PRENUMERATIONSPRISER 2010 (exkl. moms, inkl. frakt och porto)

<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	1 100 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, pappersversion + årsutgåva på cd-rom	22 officiella EU-språk	1 200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	770 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, månatlig (kumulativ) utgåva på cd-rom	22 officiella EU-språk	400 euro per år
Tillägg till <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> (S-serien), meddelanden och offentliga kontrakt, cd-rom, 2 nummer per vecka	flerspråkig: 23 officiella EU-språk	300 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien – allmänna uttagningsprov	Antal språk beroende på uttagningsprov	50 euro per år

Europeiska unionens officiella tidning (EUT) ges ut på EU:s officiella språk, och det går att prenumerera på den i 22 olika språkversioner. Den består av två serier: L (lagstiftning) och C (meddelanden och upplysningar).

Varje språkversion kräver en separat prenumeration.

Enligt rådets förordning (EG) nr 920/2005 som offentliggjordes i EUT L 156 av den 18 juni 2005 är Europeiska unionens institutioner under en övergångsperiod inte skyldiga att avfatta och offentliggöra alla rättsakter på iriska. Den iriska utgåvan av EUT säljs därför separat.

En prenumeration på tillägget till EUT (S-serien: meddelanden och offentliga kontrakt) omfattar en flerspråkig cd-rom med alla de 23 officiella språkversionerna.

Prenumeranter på EUT kan på begäran få de olika bilagorna till tidningen. När en bilaga ges ut meddelas prenumeranterna detta genom ett "meddelande till läsarna" i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Cd-rom-format ersätts av dvd-format under 2010.

Försäljning och prenumeration

Prenumerationer på olika tidskrifter, såsom *Europeiska unionens officiella tidning*, kan beställas från någon av våra kommersiella distributörer. En lista över dessa finns på följande Internetadress:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sv.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

SV